Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

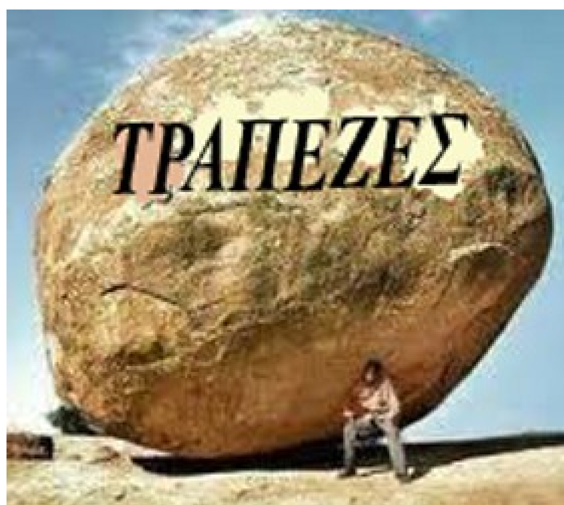
Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 15-22/1/2013

ΤΟΠΙΚΑ

Μια κοινωνία αιχμάλωτη των τραπεζών: συζητώντας για το πόσα θα πληρώσουν οι πολίτες, σε «βάθος χρόνου»

Η βδομάδα πέρασε στην προσμονή και στη συζήτηση σεναρίων, για να αποφευχθεί να περάσει το δημόσιο χρέος το 140%, λόγω των χρημάτων τα οποία θα απαιτηθούν για τη διάσωση των τραπεζών. Η προσπάθεια του τραπεζικού λόμπι να μετατοπίσει το θέμα στο δημόσιο χρέος, για να απομακρυνθεί η εστίαση από τις τράπεζες, ξεφούσκωσε γρήγορα. Την Τετάρτη 9/1, ο Φιλελεύθερος έδωσε το κλίμα της νέας προσπάθειας για συναίνεση με τίτλο: «Μάχη για όρους χρέους». Την Πέμπτη, η Χαραυγή παρατήρησε στις οικονομικές της σελίδες, ότι η αντιπολίτευση «ξαφνικά και περίεργα ... έριξε τους τόνους». Μέρος της εξήγησης φαίνεται να είναι και η ευρωπαϊκή παρέμβαση, μέσω των πρέσβεων, που έστειλαν μήνυμα στους πολιτικούς που ελέγχουν να σταματήσουν τις μετατοπίσεις. Την Τρίτη 8/1, ο Φιλελεύθερος προσπάθησε να ταυτίσει τον πρωτοσέλιδο τίτλο με την εκστρατεία μερικών εναντίον του διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας για τις έρευνες, με τον τίτλο: «Τα έψαλαν στο διοικητή». Αν ο τίτλος εξέφραζε τη φαντασίωση του Ν. Παπαδόπουλου και του Αβέρωφ Νεοφύτου, το περιεχόμενο, μάλλον, απευθυνόταν στους ίδιους. Διότι η έμφαση των Ευρωπαίων πρέσβεων είχε να κάνει με τις τακτικές αποφυγής των προβλημάτων – και σε αυτόν τον τομέα, το τραπεζιτικό λόμπι πρωτοστατεί.

Το νέο κλίμα από την Ευρώπη ήταν έκδηλο στο σχόλιο της Μέρκελ, την οποία ανάμενε ο Αναστασιάδης για να εμφανιστεί μαζί της προεκλογικά, ότι «ο δρόμος για το κυπριακό μνημόνιο θα είναι μακρύς».

Το τραπεζιτικό λόμπι ανησυχεί για την υπόγεια φούσκα των ακίνητων και τις έρευνες – και ο Ορφανίδης συνεχίζει να παρανομεί σε σχέση με τους σκληρούς δίσκους

Σε αυτό το στάδιο, το τραπεζικό λόμπι ανησυχεί για δυο θέματα: Τα δάνεια που συνδέονται με τις επενδύσεις στα ακίνητα. Ήδη, διέρρευσε το ποσό των 6 δις, αλλά υπάρχουν υποψίες, ότι το ποσό των προβληματικών δανείων, μπορεί να είναι μεγαλύτερο - και φυσικά, το μεγαλύτερο πρόβλημα εξακολουθεί να είναι οι επενδύσεις των τραπεζών στην Ελλάδα. Σε αυτό το πλαίσιο, οι Ευρωπαίοι, τους οποίους επικαλείτο το τραπεζιτικό λόμπι και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι, μέχρι πρόσφατα, ενάντια στην αριστερή κυβέρνηση, δείχνουν τώρα τις προθέσεις τους. Την Κυριακή, ο Οικονομικός Φιλελεύθερος είχε ένα σχετικό κείμενο για τις έρευνες της *Pimco,* στο τομέα των ακινήτων σύμφωνα με το οποίο «*με βάση τις επανεκτιμήσεις που έγιναν, για λογαριασμό τραπεζών, οι τρέχουσες τιμές υποχώρησαν μέχρι και 40%.» Την Τρίτη, 15/1, στον Οικονομικό Φιλελεύθερο η διατύπωση (για το προβλημα/φοβο των μη εξυπηρετούμενων δανείων που διογκώνει τις ανάγκες των τραπεζών) ήταν πιο αποκαλυπτική: «..η αρνητική έκπληξη φαίνεται να έρχεται από την Τράπεζα Κύπρου ανατρέποντας τις προσδοκίες…λόγω των μεγάλων δανειακών ανοιγμάτων σε ακίνητα….Το πρόβλημα της μεγαλύτερης κυπριακής τράπεζας φαίνεται να είναι η μεγάλη έκθεση στα ακίνητα στην εγχώρια αγορά και ειδικά τα δάνεια σε developers…”*

Πάντως, στον ειδικό φάκελο για την κρίση (ο οποίος βρίσκεται, βέβαια, στις εσωτερικές σελίδες του οικονομικού Φιλελευθέρου, ενώ στα πρωτοσέλιδα παίζουν άλλα μοτίβα μετατόπισης) η αναφορά για τις αιτίες της κρίσης είναι σαφής: «Τα υπερβολικά δάνεια των τραπεζών, πήραν τελικά την Κύπρο στο λαιμό τους…». Και σε μια αξιοσημείωτη καινοτομία αρχίζουν να συγκρίνονται τα δεδομένα με άλλες χώρες με ανάλογα τραπεζιτικά προβλήματα, όπως η Ισπανία. (Οικονομικός Φιλελεύθερος, σελ. 4)

Η άλλη διάσταση που ανησυχεί το τραπεζιτικό λόμπι, είναι σίγουρα το θέμα των ερευνών και σε αυτόν τον τομέα, οι επιθέσεις ενάντια στον κ. Δημητριάδη, τον νυν διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, ήταν και ένας τρόπος πίεσης, για περιορισμό των ερευνών. Ήδη, την Τρίτη, είχαμε ένα νέο επεισόδιο, όταν «ιδιώτης επιδότης» προσπάθησε να επιδώσει επιστολή στον τέως διοικητή για να παραδώσει επιτέλους «τους σκληρούς δίσκους των ηλεκτρονικών υπολογιστών». Ο μεν Ορφανίδης έλειπε, η οικογένεια του φαίνεται ότι αρνήθηκε να το παραλάβει και ο ίδιος συνεχίζει τη ρητορική του παράλογου ότι δεν δίνει μεν τους σκληρούς δίσκους, αλλά και διαβεβαιώνει ότι δεν έχουν τίποτα. Γιατί να επιμένει κάποιος σε ένα άχρηστο δίσκο, είναι άξιον απορίας.

Η άλλη διάσταση που ανησυχεί το τραπεζιτικό λόμπι, είναι σίγουρα το θέμα των ερευνών και σε αυτόν τον τομέα, οι επιθέσεις ενάντια στον κ. Δημητριάδη, τον νυν διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, ήταν και ένας τρόπος πίεσης, για περιορισμό των ερευνών. Ήδη είχαμε ένα νέο επεισόδιο, όταν «ιδιώτης επιδότης» προσπάθησε να επιδώσει επιστολή στο τέως διοικητή για να παραδώσει επιτέλους «τους σκληρούς δίσκους των ηλεκτρονικών υπολογιστών»..

Είναι, μάλλον, εξόφθαλμο πια, ότι κάτι φοβάται ο τέως διοικητής. Και προφανώς, κάτι υπάρχει που εμπλέκει και άτομα του πολιτικού κύκλου, οι οποίοι ήταν εκφραστές του, όταν ο ίδιος λειτουργούσε ως αντιπολίτευση υπονομεύοντας, ουσιαστικά, την κυπριακή οικονομία – όπως την άνοιξη του 2011, όταν ο ίδιος καλούσε, ουσιαστικά, σε υποτίμηση των κυπριακών ομόλογων από τη Βουλή. Σε αυτό το πλαίσιο, ξαφνικά, «μερικοί» θυμήθηκαν τα ποσοστά ανακεφαλαιοποίησης, τα οποία απαιτούνται στην Ευρώπη και από τους διεθνείς οργανισμούς, στους οποίους βασίζονται μέχρι πρόσφατα. Η ανακοίνωση του ΠΑΣΕΧΑ ήταν εκφραστική (και για αυτό πέρασε στα εσωτερικά των εφημερίδων – αν δημοσιεύτηκε καθόλου):

«..ενώ γνωρίζουν ότι το ύψος των πρωτοβάθμιων κεφαλαίων των τραπεζών καθορίζεται σε όλη την ευρωπαϊκή ένωση από την ευρωπαϊκή αρχή τραπεζών και στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα υπήρχε απαίτηση για αύξηση του στο 10% ωστόσο η ΚΤ πέτυχε τελικά 9% με ισχύ τέλος του έτους, επανέρχονται με θέσεις που είναι εκτός πραγματικότητας..»

Και η ανακοίνωση εστίασε στο ότι στόχος τους είναι η λογοκρισία της έρευνας και των ευθυνών ώστε «*να αθωώσουν όσους με τις πράξεις και παραλείψεις τους έφεραν το τραπεζικό σύστημα και στην κυπριακή οικονομία σε αυτήν την άθλια κατάσταση». (*Φιλελεύθερος 9/1)

Οι εξωτερικές συζητήσεις για το χρέος και το δάνειο: καθυστερούν οι Ευρωπαίοι τώρα και οι Ρώσοι εμφανίζονται ως αυτόνομοι παίκτες

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο μεταξύ, οι συζητήσεις φαίνεται να απλώνονται όντως. Στις 11/1, υπήρξαν δύο παράλληλες ενδιαφέρουσες εξελίξεις. Από τις Βρυξέλες, ο Όλι Ρεν προσδιόρισε το χρόνο υπογραφής του μνημονίου «εν ευθέτω χρόνο», αφού ολοκληρωθεί η καταρχήν συμφωνία. Ανάλογα μίλησε και ο Γερμανός Υπουργός

Εξωτερικών, αντικατοπτρίζοντας το κλίμα στη Γερμανία, όπου το κυπριακό μνημόνιο ταυτίζεται, αυξανόμενα, με ρωσικό ξέπλυμα χρήματος – και όπως είναι και έκδηλο, ο στόχος είναι η υπονόμευση της Κύπρου για να μεταφερθούν σχετικά κεφάλαια προς την πλευρά της Γερμανίας.

German opposition threatens EU aid for Cyprus - http://euobserver.com/economic/118672

Και αυτό που πρέπει να ανησυχεί τους κύκλους των λόμπι των τραπεζών και του κεφαλαίου, είναι μάλλον ότι οι πιέσεις για τον εταιρικό φόρο θα επανέλθουν.

Η βασική ελπίδα στο εσωτερικό της Ε.Ε. παραμένει η ένταξη στο σύστημα άμεσης ανακεφαλαιοποίησης, το οποίο αποφασίστηκε το 2012. Εδώ, οι συζητήσεις αφορούν το αν θα γίνει αναδρομική ανακεφαλαιοποίηση:

Ζαν Κλοντ Γιούνκερ - **Ο ESM να στηρίζει τράπεζες αναδρομικά** - **http://offsite.com.cy/o-esm-na-stirizi-trapezes-anadromika/**

Η άλλη ενδιαφέρουσα εξέλιξη ήρθε από τη Ρωσία, η οποία ως σοβαρός παίκτης, πια, στο θέμα της διάσωσης των κυπριακών τραπεζών, άφησε να εννοηθεί ότι θα διαπραγματευθεί με την Ευρώπη για το θέμα: «θα συνεργαστούμε με τις ευρωπαϊκές χώρες για τα μέτρα, που πρέπει να ληφθούν προς την κατεύθυνση μιας σταδιακής αποπληρωμής της οφειλής της Κύπρου, δήλωσε ο Ρώσος Υπουργός Οικονομικών, ανοίγοντας, ακόμα περισσότερο, την πόρτα για θεσμική συμμετοχή της Ρωσίας στο κυπριακό μνημόνιο.

Και οι Moody’s έκαναν ακόμα μια παρέμβαση πιέζοντας με νέες υποβαθμίσεις. Ενώ τόσο το γερμανικό Spiegel, όσο και ο ένας επιφανής γάλλος γερουσιαστής επανέφεραν τον θέμα της αύξησης του εταιρικού φόρου.

Τι απέγινε η έρευνα για το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου;

(Ηχογραφημένες συνομιλίες αξιωματούχων της Τράπεζας Κύπρου – ΜΕΡΟΣ 2ο. Τεκμήρια προσυνεννόησης, χειραγώγησης και μια ερώτηση που δεν τέθηκε: Τί έκανε η Γενική Εισαγγελία με το πόρισμα;)

Καθώς αναμένεται η κατάθεση της έρευνας για τα σκάνδαλα στον τραπεζικό τομέα, είναι σαφές ότι μερικοί προσπαθούν να τη λογοκρίνουν. Αξίζει, σε αυτό το πλαίσιο, να θυμόμαστε το τί έγινε με την προηγούμενη έρευνα για το σκάνδαλο του χρηματιστήριου και πώς συγκαλύφθηκε. Διότι, η μη τιμωρία των ενόχων σε εκείνη την περίπτωση, ευθύνεται για την αποθράσυνση και οδήγησε στη φούσκα των ακίνητων, αμέσως μετά και τα ελληνικά ομόλογα, πρόσφατα. Και σήμερα, πρέπει να κινητοποιηθεί η κοινωνία των πολιτών για να μην υπάρχει ανάλογη συγκάλυψη. Διότι είναι και πάλι προφανές (από ότι φάνηκε από τον Αύγουστο μέχρι σήμερα) ότι το τραπεζιτικό λόμπι και τα ΜΜΕ, τα οποία ελέγχει, θέλουν να τα συγκαλύψουν και πάλι. Και ποντάρουν και σε συγκεκριμένους υποψήφιους προέδρους.

Όταν συντελέστηκε η σφαγή των μικροεπενδυτών πριν μια δεκαετία στο Χρηματιστήριο Κύπρου, το λόμπι των Τραπεζών προσπάθησε να επιρρίψει την ευθύνη στα ρίσκα και την απληστία των μικροεπενδυτών. Ένα πόρισμα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, που φαίνεται να μένει καταχωνιασμένο στα συρτάρια της Γενικής Εισαγγελίας, ρίχνει άπλετο φως στην οργανωμένη χειραγώγηση τιμών από τις εταιρίες στην οποία συμμετείχαν και χρηματιστηριακά γραφεία. Βάση του πορίσματος, προκύπτουν «εκ πρώτης όψεως ενδεχόμενες παραβάσεις» «από την Τράπεζα Κύπρου ή/και αξιωματούχους της ή/και άλλους, οι οποίοι συνεργάστηκαν με την Τράπεζα Κύπρου.» : «*Από τα στοιχεία τα οποία έχουμε παραθέσει στο πόρισμα μας, προκύπτουν, κατά την γνώμη μας, εκ πρώτης όψεως ενδεχόμενες παραβάσεις του άρθρου 67 και 68 του περί Αξιών και Χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου Νόμων. του άρθρου 15(β) του περί Τραπεζικών Εργασιών Νόμου από την Τράπεζα Κύπρου ή/και αξιωματούχους της ή/και άλλους οι οποίοι συνεργάστηκαν με την Τράπεζα Κύπρου, ως οι σχετικές αναφορές στο πόρισμα μας. Ως εκ τούτου, έχουμε αποφασίσει να υποβάλουμε το πόρισμα μας στο Γενικό Εισαγγελέα, ο οποίος θα αποφασίσει από τα τεθέντα ενώπιον του στοιχεία κατά πόσο συντρέχει περίπτωση ευθύνης και δικαιολογείται η ποινική δίωξη των υπαιτίων."*

Σε μια προσπάθεια να γίνει κατανοητή η ευρύτερη λειτουργία του τραπεζιτικού λόμπι, συνεχίζουμε τη δημοσιοποίηση σε συνέχειες, ηχογραφημένων συνομιλιών αξιωματούχων της Τράπεζας Κύπρου, που συμπεριλαμβάνονται στο πόρισμα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, το οποίο παραδόθηκε στο Γενικό Εισαγγελέα, κ. Πέτρο Κληρίδη στις 5 Σεπτεμβρίου 2005, όταν Πρόεδρος της Δημοκρατίας ήταν ο Τάσσος Παπαδόπουλος. Εκ' τότε, αγνοείται η τύχη του πορίσματος. Η ταυτόχρονη ιδιότητα του Προέδρου Τάσσου Παπαδόπουλου ως νομικού συμβούλου της Λαϊκής

Τράπεζας, [1] συνιστούσε σοβαρό conflict of interest ,το οποίο πέρασε απαρατήρητο από την ολότητα των Κυπριακών μέσων ενημέρωσης. Επιπρόσθετα, σημαίνει ότι ένα σημαντικό μέλος του λόμπι των τραπεζών κατείχε το ανώτατο αξίωμα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Είναι ενδιαφέρον και σίγουρα όχι τυχαίο, το γεγονός ότι ο Νικόλας Παπαδόπουλος, κληρονομώντας το δικηγορικό γραφείο εξελίχτηκε σε κορυφαίο εκπρόσωπο του λόμπι των Τραπεζών, ενώ ταυτόχρονα κατέχει το αξίωμα του Πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής. Και δικηγόροι και «δικαστές» των Τραπεζών. Ακόμα μια σύγκρουση συμφερόντων, η οποία αποσιωπήθηκε από την πλειονότητα των Μέσων.

Ηχογραφημένη συνομιλία ΙΙ:

Ηχογραφημένη συνομιλία μεταξύ Σταύρου Αγρότη [2], και Ανδρέα Χατζηξενοφώντος [3] στις 12 Οκτωβρίου του 2000, η ώρα 9:51.
Μάλιστα παρακαλώ.

Αντρέα;

Έλα ο Βάσος είμαι.

Τον Ανδρέα Ξενοφώντος;

Ένα λεπτό παρακαλώ, μιλά στην άλλη γραμμή. Ποιος τον ζητά;

Σταύρος Αγρότης.

Ναι.

Hallo

Σταύρος Αγρότης: Ναι Ανδρέα;

Α. Χατζηξενοφώντος: Έλα Σταύρο μου.

Σταύρος Αγρότης: Έλα καλημέρα σου, τι γίνεται;

Α. Χατζηξενοφώντος: Καλά εσύ;

Σταύρος Αγρότης: Θέλω πολλή βοήθεια Αντρέα μου. Είσαι εξωτερικό έτσι;

Α. Χατζηξενοφώντος: Ναι, ναι.

Σταύρος Αγρότης: Αντρέα μου θέλουμε πάρα πολλή βοήθεια σήμερα και αύριο.

1[] Marfin Laiki Bank 2005 Annual report http://www.laiki.com/web/w3sr.nsf/Lookup/laikiAR05-eng.pdf/$file/laikiAR05-eng.pdf σελίδα 4

2[ ] Σταύρος Αγρότης – Διευθυντής Τμήματος Χρηματιστηριακών Συναλλαγών CISCO (θυγατρική εταιρία της Τράπεζας Κύπρου)

3[] Ανδρέας Χατζηξενοφώντος – Διευθύνων Σύμβουλος της Λευκόνοικο Χρηματιστηριακής

Α. Χατζηξενοφώντος: Σήμερα και αύριο; Okay.

Σταύρος Αγρότης: Δηλαδή είναι very very very crucial. Το £6.50.

Α. Χατζηξενοφώντος: Εντάξει.

Σταύρος Αγρότης: Δηλαδή αν πρέπει να πας και over the top Αντρέα μου θα σου το χρωστούμε.

Α. Χατζηξενοφώντος: Εντάξει ΟΚ. Το target είναι 6.50 όμως;

Σταύρος Αγρότης: 6.50 Ναι. Μίλησα και με τον Γιάννη [4] και με τον Ξενοφώντος και με τον Τριανταφυλλίδη, με όλους.

Α. Χατζηξενοφώντος: ΟΚ. Μην ανησυχείς. Θα το διευθετήσουμε. Φτάνει να μην …. βγει ένας χείμαρρος ας πούμε.

Σταύρος Αγρότης: Θα έχει και άλλους που θα βοηθούν.

Α. Χατζηξενοφώντος: Γιατί το χτεσινό ήταν το κάτι άλλο, γενικά ας πούμε.

Σταύρος Αγρότης: Χτες πωλούσαν κάποιοι για να αγοράσουν εκεί μέσα and we traced who they are και μπορεί να του μίλησαν ήδη.

Α. Χατζηξενοφώντος: Εντάξει.

Σταύρος Αγρότης: Okay.

Τα περιουσιακά των υποψηφίων προέδρων: Μετά το Μαλά και ο Λιλλήκας άνοιξε τα χαρτιά του, ενώ αναμένεται ο Αναστασιάδης και οι εξηγήσεις για τη Makra Investments [όπως και ο Αβέρωφ με τα δάνεια του;]

Την περασμένη βδομάδα, ο κ. Λιλλήκας κατέθεσε δημόσια τα περιουσιακά του στοιχεία. Είναι αξιοσημείωτο ότι κατέθεσε και τα περιουσιακά στοιχεία της συζύγου του. Σύμφωνα με τα στοιχεία ο υποψήφιος φαίνεται να έχει μια σημαντική μεν περιουσία (πέραν του ενός εκατομμυρίου σε καταθέσεις και πέραν των δυο εκατομμυρίων σε ακίνητη περιουσία), αλλά και δάνεια (2,7 εκατομμύρια). Τα εισοδήματα, τα οποία δηλώνει κινούνται στην περιοχή της μεσαίας τάξης (100-200 χιλιάδες).

Σχολιάστηκε, φυσικά, το γεγονός ότι η εικόνα του «φτωχόπαιδου από την Παναγιά», δεν συνάδει με τέτοια εισοδήματα. Η βασική πηγή των εισοδημάτων, όπως και των

4[] Γιάννης Κυπρής – Οικονομικός Διευθυντής Τράπεζας Κύπρου
Ευδόκιμος Ξενοφώντος – Διευθύνων Σύμβουλος της Τράπεζας Κύπρου
Σόλωνας Τριανταφυλλίδης – Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας Κύπρου

δανείων λογικά, πηγάζει από την εταιρεία Marketway, την οποία διαχειρίζεται η σύζυγός του. Το ότι ο κυριακάτικος Πολίτης επέλεξε να εστιάσει στην εν λόγω εταιρεία δεν ήταν βέβαια τυχαίο – με δεδομένη την στράτευση της εφημερίδας υπέρ της υποψηφιότητας Αναστασιάδη.

Με δεδομένο ότι ο κ. Μαλάς κατέθεσε πρώτος τα περιουσιακά του στοιχεία (με τα οποία δεν έχει να ανησυχεί για μεγάλα ή ύποπτα εισοδήματα), τώρα αναμένεται με ενδιαφέρον η κατάθεση των στοιχείων του κ. Αναστασιάδη, μεγαλοδικηγόρου μέλους της πολιτικής ελίτ για δεκαετίες. Η κατάθεση στοιχείων και για τον οικογενειακό κύκλο είναι φυσικά απαραίτητη. Από την πλευρά του ΔΗΣΥ, πάντως, υπάρχει ένα είδος απροθυμίας για δημοσιοποίηση τέτοιων στοιχείων. Υπενθυμίζεται η δημοσιοποίηση λίστας με πολιτικούς, οι οποίοι έχουν δάνεια από τράπεζες. Ο κ. Αντώνης Αντωνίου του ΔΗΚΟ είχε προσφύγει και δικαστικά εναντίον της εφημερίδας, για την συμπερίληψη του στην λίστα – υποστήριξε ότι ήταν, ενδεχομένως, συνωνυμία η αναφορά σε κάποιον Α. Αντωνίου, με δάνειο εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ. Ο κ. Αβέρωφ Νεοφύτου, ωστόσο, το όνομα του οποίου φιγούραρε πρώτο στη λίστα, δεν έκανε καμιά δήλωση. Ήταν σεβαστά τα ποσά: 645,000 δάνειο στον ίδιο και άνω των δυο εκατομμυρίων στον οικογενειακό του κύκλο. Για τον ίδιο τον κ. Αναστασιάδη υπάρχουν διάφορα, τα οποία εκκρεμούν. Η συμμετοχή του σε εταιρεία την εποχή του χρηματιστηρίου, ενώ ήταν και ηγετικό στέλεχος του τότε κυβερνώντος κόμματος, είναι ένα. Η πρόσφατη δημοσιοποίηση της υπόθεσης με τη Makra Investments, η οποία σε διάστημα 4 μηνών ιδρύθηκε και πώλησε μετοχές 50 εκατομμυρίων (χωρίς να διευκρινίζεται τί είδους εταιρεία ήταν και πού πήγαν τα χρήματα) αποτελεί ακόμα ένα ανοικτό ζήτημα. Το ότι δημοσιοποιήθηκαν τα στοιχεία, είναι βέβαια θετικό – το ερώτημα είναι τί κεφάλαια διαχειρίζονται τα δικηγορικά γραφεία και τί εισοδήματα έχουν. Όταν διερευνήθηκε, λόγου χάριν, ο κ. Π. Πολυβίου μεγαλοδικηγόρος της Τράπεζας Κύπρου, για το καθεστώς συμμετοχής του στην Τράπεζα, τα εισοδήματα του δικηγορικού γραφείου το 2005 ήταν 400,000 λίρες. Οπότε η διαφάνεια από ένα τομέα που διαπλέκεται άμεσα ή έμμεσα με ροές κεφαλαίων, που δεν είναι διαφανείς, είναι το λιγότερο υποχρέωση. Και η αναφορά στο συνολικό κεφάλαιο των εταιρειών που διαχειρίζονται όσοι υποβάλουν τέτοια στοιχεία είναι, επίσης, χρήσιμη – είτε είναι διαφημιστική εταιρεία, είτε δικηγορικό γραφείο.

Τα βασικά περιουσιακά στοιχεία του ζεύγους Λιλλήκα

http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=118635#.UO7K_HfibMM.facebook

«*Σύμφωνα με τη δήλωση, το ζεύγος Λιλλήκα διαθέτει:*

Καταθέσεις: *1.046.234 ευρώ καταθέσεις σε ΣΠΕ Στροβόλου, Λαϊκή Τράπεζα και Τράπεζα Κύπρου (όλα στο όνομα της κυρίας Βαρβάρας Λιλλήκα και ποσό ύψους 854.300 ευρώ προέρχεται από πώληση ακίνητης περιουσίας στη Μοσφιλωτή το 2008, που είχε αγοραστεί το 1992)*

Δάνεια: *2.702.082 ευρώ (867.081 στο όνομα του κύριου Λιλλήκα, 1.835.001 στο όνομα της κυρίας Λιλλήκα, εκ των οποίων οι 967.920 ευρώ αφορούν σε δάνειο από την εταιρεία Marketway Ltd προς την κυρία Βαρβάρα Λιλλήκα. Ως γνωστό, η εταιρεία ανήκει στη σύζυγο του κ. Λιλλήκα)*

Ακίνητη Περιουσία: *ακίνητα με αξία αγοράς 2.449.280 ευρώ. Τα ακίνητα αγοράστηκαν μεταξύ του 1995 και του 2008 και όλα βρίσκονται στο όνομα της κυρίας Βαρβάρας Λιλλήκα, πλην μιας κατοικίας και ενός χωραφιού στην Παναγιά, τα οποία αποτελούν κληρονομιά του κ. Γιώργου Λιλλήκα με αγοραία αξία το 1980 χίλια εννιακόσια δεκατρία ευρώ (1.879 ευρώ το σπίτι και 34 ευρώ το χωράφι).*

*Αξίζει να σημειωθεί, ότι η πλέον πρόσφατη αγορά ακινήτου από πλευράς της κυρίας Βαρβάρας Λιλλήκα έγινε το 2008, ύψους 231.844 ευρώ και αφορά «1/6 μερίδιο ακίνητης περιουσίας στη **Νέα Υόρκη**», και η αγορά, σύμφωνα με τη δήλωση Πόθεν Έσχες, «χρηματοδοτήθηκε από κληρονομικές καταθέσεις».*

Κινητή Περιουσία: *Ο κ. Λιλλήκας διαθέτει κινητή περιουσία ύψους 282.276 ευρώ (αυτοκίνητα, μετοχές και αξιόγραφα). Η σύζυγος του διαθέτει κινητή περιουσία (αυτοκίνητα, μετοχές, αξιόγραφα) ύψους 167.638 ευρώ.*

Εισοδήματα: *Ο κ. Λιλλήκα δήλωνε για το 2009 εισοδήματα ύψους 19.500 ευρώ και η σύζυγος του 81.017 ευρώ. Για το 2010, 72.704 ευρώ και 52.553 αντιστοίχως. Για το 2011, ο κ. Λιλλήκας δήλωσε εισοδήματα ύψους 115.923 ευρώ και η κα Βαρβάρα Λιλλήκα 52.553 ευρώ (όπως και το 2010).»*

Η Μέρκελ και η μάσκα της (εκδήλωση ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό έξω από την προεκλογική συνάντηση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού κόμματος)

Η Συνάντηση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού κόμματος στην Λεμεσό ήταν μια εκδήλωση δημόσιων σχέσεων, στα πλαίσια της προεκλογικής εκστρατείας του κ. Αναστασιάδη. Αν και μάλλον προγραμματιζόταν να είναι πιο θεαματική, το σκηνικό περιόρισε την επιδιωκόμενη αύρα. Ενώ ο υποψήφιος του ΔΗΣΥ προσπαθούσε να λανσάρει τον εαυτό του ως τον «τοπικό παράγοντα», που θα έπειθε την Μέρκελ, η Γερμανίδα καγκελάριος είχε, προφανώς, άλλα στον νου της. Πριν, καν, έρθει ξεκαθάρισε ότι κυπριακό μνημόνιο θα πάρει χρόνο και ότι οι φιλοφρονήσεις για ένα ευρωπαϊκό κόμμα της δεξιάς είναι ένα πράγμα, αλλά τα συμφέροντα των τοπικών κρατών είναι άλλο – και η Γερμανία έχει εκλογές και συμφέροντα, που δεν προσφέρονται για τοπικές υποσχέσεις στην ανατολική Μεσόγειο.

Μια ενδιαφέρουσα και τελικά, λογοκριμένη, διάσταση της όλης υπόθεσης ήταν η εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό, η οποία οργανώθηκε έξω από το Συνέδριο. Την έκκληση για την εκδήλωση την έκανε η ΕΡΑΣ, αλλά συμμετείχαν και άλλες ομάδες και τάσεις του χώρου της εξωθεσμικής αριστεράς. Οι ηλεκτρονικές εκδόσεις των εφημερίδων είχαν αναφορές, αλλά στις έντυπες μορφές, την επομένη, η είδηση λογοκρίθηκε – παρά το ότι θα μπορούσε να περάσει ως έστω μια ενδιαφέρουσα θεατρική μορφή διαμαρτυρίας. Έχουν σαφείς γραμμές φιλτραρίσματος τα κυπριακά ΜΜΕ.

Δημοσιεύουμε πιο κάτω κείμενο των ακτιβιστών/ακτιβιστριών που στάλθηκε στην Δέφτερη Ανάγνωση μαζί με την ανακοίνωση της ΕΡΑΣ και τα λινκς αναφορών για την εκδήλωση στο ίντερνετ.

«Η Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ) διοργάνωσε την Παρασκευή, 11 Ιανουαρίου, μία δυναμική διαμαρτυρία έξω από το ξενοδοχείο Le Meridien στη Λεμεσό, όπου πραγματοποιήθηκε η Έκτακτη Σύνοδος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΕΛΚ - European People's Party, EPP), εκφράζοντας με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο, την ολοένα και αυξανόμενη κοινωνική αντίσταση στις

νεοφιλελεύθερες και αντιλαϊκές πολιτικές των μνημονίων και της λιτότητας, που προωθούν οι πολιτικές δυνάμεις της Δεξιάς σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Κατά τη διάρκεια της επιτόπιας διαμαρτυρίας, ακτιβιστές και ακτιβίστριες, φορώντας μάσκες που απεικόνιζαν μερικούς από τους σημαντικότερους πρωταγωνιστές της Έκτακτης Συνόδου του ΕΛΚ (όπως ο Μπαρόζο, η Μέρκελ, ο Σαμαράς και ο Αναστασιάδης), ανάρτησαν ένα μεγάλο πανό, το οποίο παραποιούσε το έμβλημα του ΕΛΚ, καθώς τα αστέρια που απεικονίζονται σε αυτό αντικαταστάθηκαν από ευρώ και το όνομα του κόμματος μετατράπηκε σε "Ευρωπαϊκό ΑΝΤΙ-Λαϊκό Κόμμα" ("European ANTI-People's Party"). Ταυτόχρονα, οι ακτιβιστές και οι ακτιβίστριες ανάρτησαν αρκετά άλλα πανό διαμαρτυρίας, τα οποία από τη μια πλευρά συμβόλιζαν την αυξανόμενη κοινωνική αντίσταση στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που προωθεί το ΕΛΚ και από την άλλη προέβαλλαν το όραμα τους για τη μετάβαση τους σε μία δίκαιη και ίση κοινωνία, η οποία θα στηρίζεται στη δημοκρατική νομιμοποίηση των από κάτω, των ανθρώπων και των λαών, τόσο της Κύπρου, όσο και ολόκληρης της Ευρώπης.»

ΕΡΑΣ - Διαμαρτυρία της ΕΡΑΣ έξω από την Έκτακτη Σύνοδο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στη Λεμεσό

titloi.com - ΕΡΑΣ: υπάρχει και η παγκοσμιοποίηση της αμφισβήτησης και της αντίστασης
RProject.gr - Ο Μπαρόζο και η Μέρκελ διαδηλώνουν στην Κύπρο

Πολίτης Online - "Μέρκελ" και "Μπαρόζο" σε διαμαρτυρία: Εκδήλωση ΕΡΑΣ - Σύνοδος ΕΛΚ

[Καθημερινή: Διαμαρτυρία ΕΡΑΣ στη σύνοδο ΕΛΚ: Ισχυρή αστυνομική δύναμη επόπτευε τη διαμαρτυρία, χωρίς να δημιουργηθεί αναστάτωση]

[Sigma Live - Εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω από τη σύνοδο του ΕΛΚ]

Διεθνή

Μέση Ανατολή και βόρεια Αφρική: τριγμοί και διάχυση της αστάθειας

Η αστάθεια στον αραβικό κόσμο συνεχίζεται, ενώ διαχέεται και στην κεντρική Αφρική. Οι αντιπαραθέσεις κοσμικών και ισλαμιστών οξύνονται (τόσο στους δρόμους, όσο και ένοπλα στην Συρία) από τη μια, ενώ από την άλλη γίνονται προσπάθειες για τη διαμόρφωση νέων πόλων και κρατικών συμμαχιών, μέσα στο ρευστό σκηνικό της περιοχής. Και ετοιμάζεται και το σκηνικό για τις εξελίξεις, μετά τις εκλογές στο Ισραήλ.

Βόρεια Αφρική

Στην Τυνησία, κατά την επέτειο της εξέγερσης ενάντια στον Μπεν Αλί, έγιναν δύο συγκεντρώσεις στην πρωτεύουσα: 8.000 κοσμικοί διαδήλωσαν στο χώρο, όπου έγινε η τελική διαδήλωση που υποχρέωσε τον Μπεν Αλί να φύγει, ενώ απέναντι τους μαζεύτηκαν και 2.000 ισλαμιστές. Παρά την ένταση, δεν υπήρξαν επεισόδια. Τα συνθήματα των κοσμικών εστιάστηκαν στην κριτική του κυβερνώντος ισλαμικού κόμματος.

http://www.euronews.com/newswires/1787140-tunisians-take-to-streets-two-years-after-ben-alis-fall/

Στη Λιβύη, η κατάσταση παραμένει ρευστή με τη βία διαφόρων ομάδων να λειτουργεί ως δείγμα της αστάθειας. Πριν λίγες εβδομάδες, δολοφονήθηκε ακόμα ένας αξιωματούχος της αστυνομίας στη Βεγγάζη. Αν και οι πρώτες αναφορές συνέδεσαν τη δολοφονία με τους ισλαμιστές, μετέπειτα αναφορές έκαναν λόγο για δύο, ακόμα, πιθανούς δράστες – τους κανταφικούς ή και τον υπόκοσμο της πόλης, ο οποίος είχε έντονη δραστηριότητα στη «βιομηχανία» «προώθησης» και εκμετάλλευσης των αφρικανών μεταναστών προς την Ευρώπη. Το περασμένο σαββατοκύριακο, σημειώθηκε νέο επεισόδιο βίας στη Βεγγάζη με επίθεση στο αυτοκίνητο της ιταλικής πρεσβείας. Ανάλογα επεισόδια σημειώθηκαν πρόσφατα και στα νότια της χώρας.

Η αστάθεια στη Λιβύη, πάντως, φαίνεται να διαχέεται και στην περιοχή νότια της Σαχάρας. Ήδη **το Μάλι,** είναι η πρώτη χώρα που εμπλάκηκε άμεσα στη διάχυση της λιβυκής κρίσης. Από τη μια, οι Τουαρέγκ οπαδοί του Καντάφι μετέφεραν οπλισμό στις βόρειες περιοχές, όπου και εντατικοποίησαν το κίνημα διεκδίκησης αυτονομίας. Τα ίδια, όμως, έκαναν και οι αντίπαλοι τους, οι ισλαμιστές, οι οποίοι, αρχικά, συνεργάστηκαν με τους Τουαρέγκ, ενώ τώρα διαμορφώνουν τη δική τους στρατηγική δημιουργίας νέων μορφών παρατεταμένου πόλεμου, όπως στο Αφγανιστάν και τη Σομαλία. Η εσπευσμένη επέμβαση των Γάλλων για να αποτρέψουν την προώθηση των ισλαμιστών στο νότιο Μάλι, δείχνει ότι το ζήτημα αποκτά, πια, ευρύτερες γεωπολιτικές διαστάσεις. Η ανησυχία για αποσταθεροποίηση είναι, πια, υπαρκτή σε όλη τη ζώνη που καλύπτεται από το Μάλι μέχρι τη Σομαλία. Αυτή η αστάθεια, που προωθούν από την μια οι ισλαμιστές ευνοεί, από την άλλη και τις δυτικές επεμβάσεις – μια σχολή σκέψης θεωρεί, μάλιστα, ότι σκόπιμα οι δυτικοί αφήνουν (ή ακόμα και ενθαρρύνουν) την αποσταθεροποίηση για να μπορούν μετά να επεμβαίνουν. Αλλά, ακόμα και στα εσωτερικά των ξένων επεμβάσεων, υπάρχει διαφοροποίηση. Οι Αμερικανοί ετοιμάζουν στρατιωτικές δυνάμεις επέμβασης, ενώ η κινητοποίηση των Γάλλων δείχνει ότι θα διεκδικήσουν δυναμικά το χώρο επιρροής τους στις τέως αποικίες τους.

Αναζητώντας στρατηγικές συμμαχίες στην Αίγυπτο

Στην Αίγυπτο, συνεχίζεται η ασταθής ηρεμία μετά το δημοψήφισμα που κέρδισαν οι ισλαμιστές. Η κοσμική αντιπολίτευση συνεχίζει τις κινητοποιήσεις στο Κάιρο και το σαββατοκύριακο, σημειώθηκε νέο επεισόδιο αντιπαράθεσης οπαδών και αντίπαλων της κυβέρνησης. Πάντως, το θέμα, το οποίο φαίνεται να κυριαρχεί σε αυτό το στάδιο είναι το οικονομικό, καθώς η κυβέρνηση βρίσκεται υπό πίεση όσον αφορά στην εξασφάλιση δανείων για να αποτρέψει επιδείνωση της κρίσης. Το Κατάρ έκανε νέα

εισφορά. Ταυτόχρονα, όμως, οι Αιγύπτιοι ισλαμιστές φαίνεται να ανοίγουν τις επιλογές τους, ελπίζοντας να παίξουν ένα ευρύτερο ρόλο στην Μέση Ανατολή. Σύμφωνα με πληροφορίες που διέρρευσαν, ο διάλογος ανάμεσα στην Αίγυπτο και το Ιράν φαίνεται να προχωρεί και να δημιουργεί ένα ακόμα πόλο στο πολύπλοκο παζλ των συμφερόντων στην περιοχή.
http://www.uruknet.info/?p=m94051&hd=&size=1&l=e

Η αντιπαράθεση στη Συρία και η εμπειρία του Ιράκ

Στην ιστορική Μέση Ανατολή, η αντιπαραθεση στη Συρία, παρά τις ελπίδες των δυτικών ότι θα οδηγείτο σε σύντομη νίκη των ενόπλων που στηρίζουν, φαίνεται να οδηγείται πάλι σε αδιέξοδο. Ο Economist ξαναγύρισε στα απαισιόδοξα σενάρια για αδιέξοδο χωρίς τέλος. Στο χώρο των ενόπλων, πάντως, φαίνεται να διαμορφώνονται τάσεις που δεν ελέγχει η Δύση. Η οργάνωση Νούσρα, την οποία οι δυτικοί θεωρούν προέκταση της Αλ Κάιντα, φαίνεται να λειτουργεί αυτόνομα και το υποστηριζόμενο από τους δυτικούς «μέτωπο της αντιπολίτευσης», δεν φαίνεται να έχει τον έλεγχο των ενόπλων, ενώ πληθαίνουν και οι καταγγελίες ότι η όλη κατάσταση εξελίσσεται σε ένα είδος πλιάτσικου από διάφορες ομάδες, τις οποίες επιχορηγεί η Δύση, αλλά και τα Εμιράτα.
Από την κυβερνητική πλευρά, ο Άσσαντ έκανε νέα δημόσια εμφάνιση και προσφορά για διάλογο ενώ φαίνεται ότι η κυβέρνηση μπορεί να αντέξει τις πιέσεις. Στο εξωτερικό, φαίνεται να υπάρχουν διάφορες πρωτοβουλίες για κάποιου είδους συμβιβασμό. Οι Αμερικανοί, μάλλον, ανησυχούν, καθώς δεν ελέγχουν τους ενόπλους στη Συρία, ενώ οι Ρώσοι φαίνονται να είναι πιο άνετοι, βλέποντας ότι έχουν διαπραγματευτικά ατού και ζητώντας από την «αντιπολίτευση» να προτείνει «ιδέες», θεωρώντας ωστόσο την αποχώρηση του Άσσαντ ως μη διαπραγματεύσιμη θέση.

Ένα στοιχείο που φαίνεται να ανησυχεί τους δυτικούς είναι, εμφανώς, η αποτυχία της επέμβασης στο Ιράκ. Παρά την εισβολή του 2003 και την αρνητική εικόνα, που συνόδευσε τόσο την εισβολή, όσο και την αδυναμία των ΗΠΑ να επιβληθούν στην πολύμορφη - έστω και διασπασμένη - ιρακινή αντίσταση, οι ΗΠΑ φαίνεται να βρίσκονται πια μπροστά σε ένα αδιέξοδο, ακόμα και να ασκήσουν μια υποτυπώδη επιρροή. Είναι σαφές ότι η ιρακινή σιητική κυβέρνηση προτιμά τις πολυμερείς συμμαχίες - με κύριο συνεργάτη το Ιράν - παρά την εξάρτηση και σε αυτό το πλαίσιο, όπως παρατηρούν διάφοροι «οι ΗΠΑ περιθωριοποιούνται όσο περνά ο καιρός».

http://www.euronews.com/newswires/1765812-troops-gone-us-increasingly-sidelined-in-iraq/

Στο εσωτερικό του Ιράκ, πάντως, η ένταση παίρνει διάφορες μορφές. Οι σουνίτες φαίνεται να κινητοποιούνται έντονα ενάντια την κυβέρνηση – και ο ηγέτης των λαϊκών ισλαμικών τάσεων στην σιητική κοινότητα, ο Μ. Σαντρ, εξέφρασε, πρόσφατα, τη συμπάθειά του στις κινητοποιήσεις, προειδοποιώντας τον πρωθυπουργό. Η στάση του Σαντρ είναι σημαντική – η τάση που εκπροσωπεί στηρίζει την κυβέρνηση στη βουλή, αλλά κατά τη διάρκεια της αντί-αμερικανικής αντίστασης συνεργάστηκε και με την σουννιτική αντίσταση μέχρι το 2005. Ακολούθως, οι Αμερικανοί τους χρησιμοποίησαν σε ένα βαθμό για να προκαλέσουν τον εμφύλιο του 2006. Αποτελεί, με αυτήν την έννοια, ένα σημαντικό βαρόμετρο, καθώς εκφράζει μεν μια ισλαμική τάση, αλλά μέσα στο σιητικό Ισλάμ εκφράζει και την πιο εθνική-ιρακινή τάση. Ο πατέρας του κατά την διάρκεια του πολέμου Ιράν-Ιράκ είχε μείνει στο Ιράκ.

Εκλογικές τάσεις στο Ισραήλ, καθώς ο Ομπάμα στέλλει έμμεσα μηνύματα στον Νετανιάχου

Η άλλη εστία ρευστότητας φαίνεται να είναι το Ισραήλ. Στις εκλογές, φαίνεται ότι θα επικρατήσει ο δεξιός συνασπισμός, αλλά υπάρχουν δύο τάσεις με αυξητικά ποσοστά στις δημοσκοπήσεις: το εργατικό κόμμα με νέα πρόσωπα-υποψήφιους τους ηγέτες του νεολαιίστικου κινήματος για το «κοινωνικό κράτος» φαίνεται να επανακάμπτει από την κρίση, την οποία περνούσε την τελευταία δεκαετία, ενώ εμφανίστηκε δυναμικά στην ακροδεξιά ένα νέο κόμμα που απειλεί τα ποσοστά του συνασπισμού του Νετανιάχου.

Ο μεγαλύτερος, ωστόσο, πονοκέφαλος για την ισραηλιτική ηγεσία φαίνεται να είναι ο Ομπάμα. Ο νέος Υπουργός Άμυνας φαίνεται να είναι ένας από τους λίγους αμερικανούς πολιτικούς, που εκφράστηκαν και αρνητικά για το Ισραήλ και το ισραηλιτικό λόμπι. Βέβαια, μπροστά στις επικρίσεις έδωσε τις διαβεβαιώσεις στο λόμπι. Αλλά, η επιλογή του Ομπάμα, σαφώς έχει να κάνει και με τις ευρύτερες προθέσεις του, που δεν φαίνεται να περιλαμβάνουν ούτε πόλεμο με το Ιράν, ούτε σκλήρυνση των θέσεων απέναντι στους Παλαιστίνιους.

http://www.counterpunch.org/2013/01/11/hagel-for-the-defense/

Οι Παλαιστίνιοι βρίσκονται, επίσης, σε αναμονή, καθώς αναμένονται νέες διεθνείς πρωτοβουλίες αφού στο εσωτερικό φαίνεται να υπάρχει μια σκλήρυνση θέσεων (ιδιαίτερα στο Ισραήλ μετά την έστω και έμμεση αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους), ενώ στο εξωτερικό αυξάνονται οι φωνές επίκρισης για την στάση του

Ισραήλ. Την περασμένη βδομάδα, είχαμε και μια αυτόνομη κίνηση ομάδας Παλαιστίνιων, που αποφάσισε να υιοθετήσει την πρακτική του occupy και να διεκδικήσει τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού χωριού - σε αντιδιαστολή με τους ισραηλιτικούς οικισμούς εποίκων - σε μια αμφιλεγόμενη ζώνη. Ο Νετανιάχου διέταξε την επέμβαση της αστυνομίας, παρά μια αντίθετη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Προφανώς, η δικαιοσύνη δεν είναι εφαρμόσιμη για όλους.

Ευρώπη: διαμάχες για την οικονομική κρίση και για την «ταυτότητα» (στους δρόμους, στις εκλογές και στις «χρήσεις του σώματος»)

Οι προβλέψεις για την ευρωπαϊκή οικονομία για το 2013, δεν είναι και πολύ αισιόδοξες, αν και προς το παρόν υπάρχει και πάλι ένα κλίμα αναμονής. **Οι κοινωνικές αντιδράσεις την περασμένη βδομάδα εστιάστηκαν στη Σλοβενία και στην Ισπανία.**

Η Σλοβενία, η οποία υποβάλλεται σε καθεστώς λιτότητας και η πιθανότητα και επιπρόσθετης λιτότητας με ευρωπαϊκό μνημόνιο, προκαλούν τριγμούς – μια ενδιαφέρουσα τάση σε ανατολικοευρωπαϊκή χώρα - είναι η δεύτερη, μετά τη Ρουμανία, που περνά σε φάση μαζικών κινητοποιήσεων στο δρόμο. Μετά από τις βίαιες συγκρούσεις το Δεκέμβριο, το περασμένο σαββατοκύριακο, έγινε μια μαζική διαδήλωση στην πρωτεύουσα με τους συμμετέχοντες να υιοθετούν ένα παιχνιδιάρικο ύφος αμφισβήτησης; Μετά από τη δήλωση του πρωθυπουργού ότι οι διαμαρτυρόμενοι είναι «ζόμπι», χιλιάδες διαδηλωτές ντύθηκαν σαν ζόμπι σε αυτήν τη διαδήλωση. Το αίτημα ήταν να παραιτηθεί ο πρωθυπουργός και ο ηγέτης της αντιπολίτευσης.

Στην Ισπανία, η κατάσταση είναι πιο τραγική, σαφώς.

http://rt.com/news/spain-protest-health-service-932/

Την περασμένη βδομάδα, συνεχίστηκαν οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας των εργαζόμενων στο χώρο της υγείας ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις νοσοκομείων, ενώ άρχισαν να κινητοποιούνται και οι εργαζόμενοι στον τραπεζικό τομέα, καθώς το αδιέξοδο του κλάδου, που οδήγησε την χώρα στην κρίση, άρχισε να προκαλεί και μαζικές απολύσεις εργαζομένων.

Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν και την αυξανόμενη δυσφορία: το κυβερνών κόμμα από το 43% πριν σχεδόν ένα χρόνο όταν κέρδισε τις εκλογές, έπεσε στο 29%, ενώ και οι σοσιαλιστές είχαν πτώση στα ποσοστά τους, επίσης - από το 28% στο 23% - ενώ

δραματική άνοδο φαίνεται να καταγράφει η κομμουνιστικογενής αριστερά - με ποσοστό 15% φαίνεται να πλησιάζει με ίσους, πια, όρους τα ποσοστά των σοσιαλιστών - και το κεντρώο κόμμα με 10%.

Εκλογικές τάσεις: Ιταλία

Στην Ιταλία, οι κινητοποιήσεις έχουν υποχωρήσει κάπως, οι ερχόμενες εκλογές φαίνονται να μονοπωλούν την πολιτική επικαιρότητα. Οι τρεις συνασπισμοί, που φαίνεται να διαμορφώνονται είναι αυτός της κεντροαριστεράς, της δεξιάς του Μπερλουσκόνι και της Λίγκας του βορρά και των κεντρώων με συμβολικό ηγέτη το Μόντυ. Η κεντροαριστερά προηγείται στις δημοσκοπήσεις με ποσοστά άνω του 33% - με μερικές δημοσκοπήσεις να τους ανεβάζουν - σε συνδυασμό με ένα πιο αριστερό κόμμα - κοντά στο 40%. Ο δεξιός συνασπισμός, μετά τη συμφωνία του Μπερλουσκόνι με τη Λίγκα του βορρά και την κινητοποίηση των ΜΜΕ του Μπερλουσκόνι, φαίνεται να κινείται πάνω από το 25% - πριν λίγες εβδομάδες το κόμμα το Μπερλουσκόνι μόνο του έφτανε μόλις τα 15% - ενώ ο συνασπισμός του Μόντυ, στο οποίον επενδύουν οι Βρυξέλες και ο Γερμανοί, αλλά και μεγάλη μερίδα της ιταλικής αστικής τάξης, φτάνει τα 10 - 15%. Σε ανάλογα ποσοστά κινείται και το κόμμα των Αστεριών, το οποίο βρίσκεται συμπιεσμένο τώρα ανάμεσα στους μεγάλους συνασπισμούς – αλλά φαίνεται, για την ώρα, να αντέχει. Αναμένεται ότι θα κερδίσει η αριστερά, αλλά το ζητούμενο, σε αυτό το στάδιο, είναι αν θα αποκτήσει πλειοψηφία και στα δύο σώματα της βουλής και αν θα συνεργαστεί με την άκρα αριστερά ή με το Μόντυ. Ο Economist ήταν σαφής στην προτίμησή του για συνεργασία με το Μόντυ. Στα μάτια του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, ο Μπερλουσκόνι είναι απρόβλεπτος (και οι αντί-γερμανικές του ρητορικές πρόσφατα, δεν είναι, προφανώς, καθησυχαστικές), ενώ η κεντροαριστερά θεωρείται «πιο σοβαρή» και πιο «ευρωπαϊκή». Ο ηγέτης της είναι ιστορικό στέλεχος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ιταλίας, αλλά στην περίοδο της προηγούμενη διακυβέρνησης, ήταν υπεύθυνος των προσπαθειών για ιδιωτικοποιήσεις, οπότε θεωρείται ότι δεν θα είναι επικίνδυνος. Αν δεν εξαρτάται ιδίως από την άκρα αριστερά. Την προηγούμενη φορά, η κεντροαριστερή κυβέρνηση ανατράπηκε, όταν απόσυρε την στήριξη της η κομμουνιστική επανίδρυση.

Οι πολιτική της ταυτότητας στους δρόμους: από τη σημαία στο Μπέλφαστ μέχρι την ομοφυλοφιλία στις εκκλησίες

Μαζί με την κρίση, ωστόσο, φαίνεται να πλανιέται και ένα νέος κύκλος κινητοποιήσεων και αντιπαραθέσεων, γύρω από θέματα ταυτότητας.

Η πιο βίαιη μορφή του φαινομένου εμφανίστηκε στην Ιρλανδία, όπου οι προτεσταντικές συνοικίες βρίσκονται σε αναβρασμό τις τελευταίες εβδομάδες, μετά την εφαρμογή της απόφασης για περιορισμό της παρουσίας της βρετανικής σημαίας στο δημαρχείο του Μπέλφαστ. Πάντως, εμφανίστηκε και η αντίσταση από πλευράς των υποστηρικτών της ειρήνης και της συμβίωσης:
http://www.euronews.com/2013/01/13/northern-ireland-peace-rally-against-latest-violence/

Στη Γαλλία, η αντιπαράθεση φαίνεται να εστιάζεται στην πολιτική του ερωτισμού. Μετά την απόφαση της σοσιαλιστικής κυβέρνησης να νομιμοποιήσει το γάμο μεταξύ ομοφυλοφίλων, οι συντηρητικοί αντέδρασαν με μαζική διαδήλωση στο Παρίσι. Σε μια στρατηγική υποχώρηση ωστόσο, στο ρητορικό επίπεδο υιοθέτησαν το σύνθημα ότι δεν είναι «ομοφοβικοί, αλλά φίλο-οικογενειακοί», όπου οικογένεια εννοείται με την παραδοσιακή ετερόφυλη μορφή της.
Η αντιπαράθεση για την πολιτική των φύλων και του ερωτισμού φτάνει και στο χώρο της εκκλησίας. Την περασμένη Κυριακή, μια ομάδα των γνωστών Ουκρανών φεμινιστριών «ΦΕΜΕΝ» έκανε μια γυμνόστηθη εκδήλωση στο Βατικανό, με συνθήματα υπέρ της αποδοχής της ομοφυλοφιλίας. Και η είδηση έπαιξε και στα καθεστωτικά ΜΜΕ.
http://www.euronews.com/2013/01/13/topless-protest-at-the-vatican/
Αλλά το ζήτημα της ομοφυλοφιλίας φαίνεται να αγγίζει ευρύτερα τις χριστιανικές εκκλησίες. Η πιο νεωτερική εκδοχή των χριστιανικών εκκλησιών, η προτεσταντική, φαίνεται να κινείται και προς την αποδοχή της ομοφυλοφιλίας ακόμα και για ιερείς – με έντονες αντιδράσεις, βέβαια.
Στα τέλη Δεκεμβρίου του 2012, η Αγγλικανική Εκκλησία είχε αναγνωρίσει την ομοφυλοφιλία ανάμεσα στους ιερείς της (με δήλωση αγαμίας και μετάνοιας της ενεργούς σεξουαλικής τους ζωής), όπως και το σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ατόμων του ιδίου φύλου, απαγόρευε, όμως, τη χειροτονία σε επισκόπους ατόμων, τα οποία ήταν ομοφυλόφιλα. Τώρα, ως μια σημαντική επιπλέον συμβολική κίνηση αίρει την πιο πάνω απαγόρευση και επιτρέπει σε ομοφυλόφιλα άτομα να χειροτονούνται με την προϋπόθεση να αναλάβουν δέσμευση αγαμίας. Η άρση της απαγόρευσης ξεσήκωσε αντιδράσεις από μέρους των συντηρητικών αγγλικανών, χωρίς προς το παρόν να έχει οποιοδήποτε αποτέλεσμα, παρόλο ότι το θέμα δίχαζε την αγγλικανική κοινότητα εδώ και καιρό, αφού αποτέλεσε και την αιτία για ρήγμα μεταξύ της δυτικής και της αφρικανικής αγγλικανικής εκκλησίας, μετά την αναγνώριση του γάμου ομοφυλοφίλων το 2002. Το ρήγμα ενισχύθηκε με τη νέα απόφαση της Αγγλικανικής Ιεράς Συνόδου, αφού η Αφρικανική Αγγλικανική Εκκλησία (και κυρίως της Νιγηρίας,

της Κένυας και της Ουγάνδας) αποστασιοποιείται από αυτές τις αποφάσεις και απειλεί με σχίσμα.

Η σχετική ανακοίνωση αναφέρει ότι η Ιερά Σύνοδος θεωρεί «αδικία» (unjust) την εξαίρεση ομοφυλοφίλων να ανέβουν στον επισκοπικό θώκο, εφόσον «επιζητούν να ζουν σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας όσον αφορά στη σεξουαλικής ηθική και άλλους τομείς της ζωής».

http://www.lifesitenews.com/news/church-of-england-oks-gay-bishops-in-civil-partnerships-as-long-as-theyre-c
http://www.independent.co.uk/voices/comment/dos-and-donts-for-gay-bishops-in-the-church-of-england-8439992.html
http://www.advocate.com/politics/religion/2013/01/11/conservative-anglicans-object-church-england-allowing-gay-bishops
http://allafrica.com/stories/201301110095.html

Ένταση στην ελληνική «αμήχανη ηρεμία»: επίθεση του «Κράτους των Αθηνών» στην «Πολιτεία των Εξαρχείων» και οι ευρύτερες πολιτικές δυναμικές

Τους τελευταίους δυο μήνες το κράτος φαίνεται να βρίσκεται σε εξέλιξη μια διαδικασία καταστολής ενάντια σε οτιδήποτε "περισσεύει" και δε χωράει στην κοινωνία της εντατικοποίησης και της εκμετάλλευσης – όπως προνοούν οι «νέες συνθήκες». Επιστρατεύει πολλά μέσα. Σπάει απεργίες. Αναβαθμίζει το νομικό του οπλοστάσιο και στοχοποιεί ακτιβιστες. Εισβάλλει και εκκενώνει καταλήψεις και αυτοοργανωμένους χώρους.

Η επίθεση πήρε, ωστόσο, νέα μορφή και ένταση πρόσφατα. Συγκεκριμένα στις 20/12 αστυνομικές δυνάμεις εκκένωσαν το υπό 22 χρόνια κατελλημένο κτήριο της οδού Χέυδεν και Αχαρνών. Τη Βίλλα Αμαλίας. Συνελήφθηκαν 5 καταληψίες και 3 φιλοξενούμενοι. Στις 28/1 εισέβαλαν στην ΑΣΟΕΕ και στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι, και πήραν τα μηχανήματα του αυτοοργανωμένου και ανατρεπτικού ραδιοφωνικού σταθμού 98fm, ενώ συνέλαβαν και 16 μετανάστες μικροπωλητές. Σε αυτό το κλίμα η επίθεση εναντίον της Βιλλα Αμαλίας, μιας ιστορικής κατάληψης του ευρύτερου αντιεξουσιαστικου χώρου ήταν σαφώς μια πρόκληση από το «κράτος τον Αθηνών» προς ότι προσδιοριζόταν ευρύτερα από την δεκαετία του 1980 σαν η αύρα και οι επιδράσεις της « πολιτείας των Εξαρχείων». Ακόμα και γεωγραφικά η Βίλλα Αμαλίας αποτελεί ένα σημαντικό σημείο αναφοράς - έναν αντιφασιστικό πόλο στην κομβική

περιοχή του Αγ. Παντελεήμονα - όπου και ανθεί τόσο το φαινόμενο του φασισμού όσο και της μαφίας,
Την ίδια μέρα η ώρα 3 μμ οι δυνάμεις της αστυνομίας περικύκλωσαν την κατάληψη Πατησίων 61 και Σκαραμαγκά , και εισέβαλαν μέσα συλλαμβάνοντας 8 άτομα τα οποία μετά άφησαν ελεύθερα μετά από κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα.
Στις 15/1 το μεσημέρι σειρά είχε το κατειλημμένο κτήριο στην οδό Λέλας Καραγιάννη 37. Συνελήφθηκαν 14 άτομα από μέσα στο κτήριο και 2 αλληλέγγυοι σύντροφοι.
http://athens.indymedia.org/

Αυτή η επίθεση προκάλεσε και μια αντίδραση του αντιεξουσαιστικου η και επαναστατικού χώρου με ποικίλες μορφές – έγιναν προσπάθειες ανακατάληψης χώρων, έγινε συμβολική κατάληψη στα γραφεία της ΔΗΜΑΡ ενώ ένοπλες ομάδες επιτέθηκαν σε συμβολικές μορφές του συστήματος χειραγώγησης όπως χώροι δημοσιογράφων.
Αξίζει να δει κανένας το ευρύτερο πλαίσιο όπως το καταγράφει ένα ιστορικά καθεστωτικό έντυπο – της κάποτε «δημοκρατικής παράταξης». Σύμφωνα με το Βήμα της Κυριακής οι επιθέσεις είναι στοχευόμενες από την κυβέρνηση και έχουν μια διπλή διάσταση: από την μια ο Σαμαράς προσπαθεί να καλύψει τα νώτα του προς την ακροδεξιά με επιχειρήσεις «νόμος και τάξη» ενώ από την άλλη θέλει να πιέσει τον ΣΥΡΙΖΑ να ενταχθεί πιο γρήγορα στο ηγεμονικό πλαίσιο η να τον πιέσει σε βαθμό που να χάσει την δυναμική του η την συνοχή της έλξης που ασκεί – και από αυτό προφανώς αναμένουν κέρδη, έστω και χωρίς άμεση συμμετοχή, τόσο το ΠΑΣΟΚ (ότι απέμεινε) όσο και η ΔΗΜΑΡ. Η πίεση στον ΣΥΡΙΖΑ έχει σαν στόχο σύμφωνα με ένα κείμενο σύνοψης των εντάσεων της εβδομάδας να καταδείξει ότι «*το κόμμα του Τσιπρα δεν μπορεί να κινείται επικοινωνιακά με άνεση σε ένα ευρύτατο κοινωνικό φάσμα χωρίς δεσμεύσεις και καθαρές θέσεις. Φανερώθηκε ότι δεν μπορεί να αλιεύει αβρόχοις ποσι ψήφους μεταξύ Κηφισιάς, Εξαρχείων και Νίκαιας και την Δευτέρα να πηγαίνει άνετος στο Βερολίνο..*»

Η πορεία του ΣΥΡΙΖΑ αναπόφευκτα παρακολουθείται στην Ευρώπη. Όταν την περασμένη άνοιξη φάνηκε για ένα διάστημα ότι ένα κουμμουνιστικογενες και ριζοσπαστικό κόμμα θα μπορούσε να κερδίσει τις εκλογές σε μια χώρα σε βαθιά κρίση, η επίδραση στην Ευρώπη ήταν έντονη – και φάνηκε και στην άνοδο των ποσοστών ανάλογων ριζοσπαστικών σχηματισμών στις δημοσκοπήσεις όπως στην Ολλανδία. Ακολούθως η ένταση υποχώρησε αλλα προφανώς η αναζήτηση εκλογικών σχηματισμών που μπορεί να σπάσουν το αδιέξοδο ανάμεσα στις κινητοποιήσεις του δρόμου και τα ψηφίσματα των υπάκουων κοινοβουλίων

συνεχίζεται. Και για την ώρα η Ισπανία δείχνει να βρίσκεται στο σημείο αιχμής. Οπότε το να «ενταχθεί» ο ΣΥΡΙΖΑ είναι και ευρωπαϊκό στοίχημα.

Από την άλλη, βέβαια, η Ελλάδα ανκαι δεν κατάφερε να προσφέρει εναλλακτική προοπτική (έστω ακόμα) έχει και μια άλλη παράδοση η οποία πάει πίσω στην εξέγερση του 2008 που λειτουργεί ακόμα καταλυτικά στο ευρωπαϊκό φαντασιακο. Σε αυτό το πλαίσιο το Βήμα κατέγραψε και την τάση της αυτόνομης συγκρότησης των αμφισβητήσεων. Σύμφωνα με την ανάλυση του αν ο Τσιπρας/ΣΥΡΙΖΑ ενταχθεί και χάσει την επαφή με τον «κινηματικό χώρο», τότε η προοπτική του ΣΥΡΙΖΑ, «*θα υποκατασταθεί από το πολυπληθές πια αναρχικό κίνημα και τους αριστεριστές που θεωρούν ότι βρήκαν νέο συμβολικό πεδίο δράσης κι νοιώθουν ότι έχουν τις δυνάμεις και την οργανωτική δυνατότητα να εξελιχθούν και να διαμορφώσουν, σε τούτο το καιρό της κρίσης, ένα ιδιότυπο αναρχοσυνδικαλιστικο αντιηγετικο μόρφωμα…»*

Κατά πόσο αυτή είναι μια ρεαλιστική πραγματικότητα ή όχι θα φανεί.

Και βέβαια οι «παίκτες» στον ελληνικό αριστερό και ευρύτερο χώρο είναι περισσότεροι…

Οι εντάσεις πάντως είναι ευρύτερες και η Ευρώπη έτσι και αλλιώς παρακολουθεί.

Μέσα ή έξω από την Ευρώπη και το ευρώ; Οι Ισλανδοί το σκέφτονται και οι Τσέχοι εκτιμούν την απόσταση

Ο κυβερνητικός συνασπισμός στην Ισλανδία - η συμμαχία του σοσιαλδημοκρατικού και του κοκκινοπράσινου κόμματος - ανακοίνωσε ότι δεν θα γίνει αίτηση για ένταξη στη Ε.Ε., καθώς τα ποσοστά στήριξης μιας τέτοιας κίνησης, φαίνεται να είναι μειοψηφικά και θεωρείται σίγουρο ότι δεν θα περάσει σε δημοψήφισμα. Ο ίδιος, άλλωστε, ο κυβερνητικός συνασπισμός είναι διχασμένος – οι μεν σοσιαλδημοκράτες είναι υπέρ της ένταξης, ενώ το κοκκινοπράσινο κόμμα είναι εναντίον, οπότε η έναρξη διαπραγματεύσεων, αλλά χωρίς ορίζοντα συμφωνίας για ένταξη θεωρήθηκε ένας συμβιβασμός. Καθώς, όμως, έρχονται εκλογές και το κεντροδεξιό κόμμα "Ανεξαρτησία" - μαζί με ένα άλλο συμμαχικό κόμμα - το οποίο είχε χάσει την εξουσία, όταν ξέσπασε η κρίση το 2007-08, φαίνεται να προηγείται στις δημοσκοπήσεις. Και το κόμμα της κεντροδεξιάς είναι, σαφώς, ενάντια στην ένταξη, ακολουθώντας μια ευρύτερη τάση ευρωσκεπτικισμού από δεξιά κόμματα και τάσεις στην Ευρώπη ή στην περιφέρεια της.
http://www.euronews.com/newswires/1787260-iceland-suspends-eu-talks-as-approaches-key-election/

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της τάσης είναι ο απερχόμενος δεξιός πρόεδρος της Τσεχίας Β. Κλάους, ο οποίος παρά τη «διχαστική του προσωπικότητα», όπως τον αξιολογούν διάφοροι παρατηρητές, φαίνεται να εκτιμήθηκε από την πλειοψηφία η καχυποψία του απέναντι στην «ευρωπαϊκή ολοκλήρωση».

Η καχυποψία είναι ευρύτερο φαινόμενο, βέβαια, που καλύπτει και πτέρυγες της αριστεράς, αλλά και κοινωνίες ολόκληρες, που είναι πια απρόθυμες να ενταχθούν στο ευρώ.

Οικολογικά

Η αποζημίωση για τη διαρροή στον Κόλπο του Μεξικού – Αποζημίωση ανάλογη της οικολογικής καταστροφής;

Η ελβετική εταιρεία Transocean και ο βρετανικός όμιλος BP κλήθηκαν να καταβάλουν στις ΗΠΑ το ποσό των 4,5 δις δολάρια, ως συμβιβασμό με το Υπουργείο Δικαιοσύνης της χώρας, για τις διώξεις, οι οποίες ασκήθηκαν εναντίον της λόγω διαρροής και πετρελαιοκηλίδας που προκλήθηκε μετά από έκρηξη σε εξέδρα άντλησης πετρελαίου που λειτουργούσε στον Κόλπο του Μεξικού το 2010, ο όμιλος BP. Η αποζημίωση θεωρείται η ιστορικά μεγαλύτερη που έχει οριστεί εξωδίκως και ακολουθεί συμφωνία η οποία αφορούσε σε αποζημιώσεις πολιτών που ανήλθε στα 7,8 δις δολάρια.

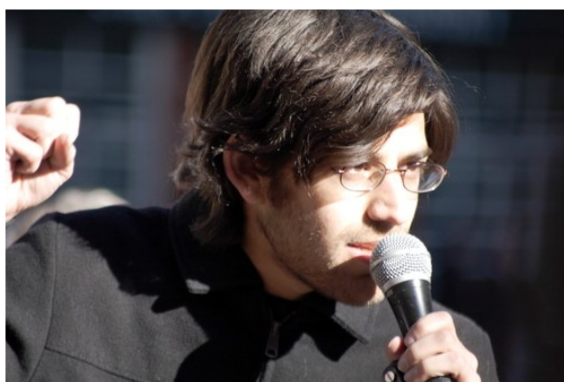
Την περασμένη Παρασκευή, ο βρετανικός όμιλος BP προέβαλε τον ισχυρισμό για υπερεκτίμηση της ζημιάς, αφού – σύμφωνα με αυτό – προλήφθηκε μεγαλύτερη καταστροφή και ζήτησε από το δικαστή να μην περιληφθούν στις μετρήσεις αυτές οι ποσότητες. Η προσπάθεια αυτή, αποτελεί το εγχείρημα της εταιρείας, ώστε να κτίσει δικαστική υπόθεση και να μειώσει σε τέτοια περίπτωση αν καταστεί δυνατό τις αποζημιώσεις που καλείται να καταβάλει.

Η οικολογική καταστροφή είχε χαρακτηριστεί, τότε, ως η μεγαλύτερη στην ιστορία των ΗΠΑ, αφού εκατομμύρια λίτρα πετρελαίου ρύπαναν τη θαλάσσια περιοχή σε ακτίνα μέχρι 80 χιλιομέτρων και είχε ως επιπρόσθετο αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους έντεκα άνθρωποι. Δύο χρόνια μετά τη διαρροή, η περιοχή μπορεί να έχει καθαριστεί από την πετρελαιοκηλίδα, χρειάζεται, όμως, να συνεχιστεί η αποκατάστασή της, αφού οι ζημιές που προκλήθηκαν θα την ταλανίζουν για πολλά χρόνια ακόμα. Οικολογικές και ακτιβιστικές οργανώσεις υπολογίζουν ότι πέραν των 150 απειλούμενων θαλάσσιων ειδών σκοτώθηκαν με κάποια από αυτά να έχουν εξαφανιστεί, μεταξύ αυτών θαλάσσιες χελώνες, πελεκάνοι και άλλα θαλάσσια πουλιά, ψαράδες επηρεάστηκαν σοβαρά στην υγεία τους και η ελεγχόμενη αλίευση γαρίδων ως οικονομικός τομέας έχει πληγεί και δεν θα μπορεί να ανακάμψει για τα επόμενα εφτά τουλάχιστον χρόνια

http://www.reuters.com/article/2013/01/11/bp-spill-total-idUSL1E9CBHRW20130111
http://www.huffingtonpost.com/2013/01/12/bp-seeks-judges-ruling-o_n_2459184.html
http://www.nature.org/ourinitiatives/regions/northamerica/areas/gulfofmexico/gulf-of-mexico-oil-spill-updates.xml

Ιντερνετικά

Η «αυτοκτονία» του κυβερνοακτιβιστή Aaron Swartz και η αντίδραση στο διαδίκτυο

Ο Swartz αφοσίωσε τη ζωή του στο να μοιράζει δεδομένα και πληροφορίες στο διαδίκτυο. Δούλεψε αδιάκοπα για να αναπτύξει και να εκλαϊκεύσει μεθόδους για δωρεάν και ανοικτή ανταλλαγή πληροφοριών. Είχε αξιόλογη πολιτική δράση υπέρ των ψηφιακών δικαιωμάτων και κατά των κρατικών επεμβάσεων. Είχε γράψει και διαθέσει ελεύθερα πολλά προγράμματα.

Στην ηλικία των 14, ήταν ένας από τους συντάκτες που δημιούργησαν το πρότυπο RSS (RDF Site Summary). Συμμετείχε στην οργάνωση Creative Commons και του Reddit, όπου ήταν και συνιδρυτής.

Φοίτησε στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ για ένα χρόνο. Εγκατέλειψε, όμως, τις σπουδές του για να αφοσιωθεί στον προγραμματισμό και τον πολιτικό κυβερνοακτιβισμό.

Το 2009, πέτυχε να κατεβάσει και να διαθέσει ελεύθερα στο διαδίκτυο έγγραφα από ομοσπονδιακά δικαστήρια – τα οποία, τυπικά, έπρεπε να ήταν ελεύθερα. Το 2011, διέθεσε τέσσερα εκατομμύρια δημοσιεύσεις από επιστημονικά περιοδικά, πολλές από τις οποίες θα έπρεπε να διατίθενται ελεύθερα.

Ο Swartz συνελήφθηκε για απάτη, αλλά μετά αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση. Οι αμερικάνικες αρχές τον είχαν από τότε στο στόχαστρο και διεξήγαγαν πολλές έρευνες εναντίον του.

Το Σεπτέμβριο του 2012, κατηγορήθηκε με 13 ξεχωριστές κατηγορίες για το κακούργημα του hacking. Αφού δήλωσε αθώος, προσπαθούσε ανεπιτυχώς να μαζέψει λεφτά για να πληρώσει νομικά τέλη. Αν καταδικαζόταν, θα έπρεπε να πληρώσει 4 εκατομμύρια δολάρια και θα αντιμετώπιζε πάνω από 50 χρόνια φυλάκιση.

Αυτοκτόνησε στις 11 Ιανουαρίου 2013. Ήταν 26 χρονών.

Μετά την αυτοκτονία του επικράτησε μεγάλος θυμός και αντιδράσεις στον κυβερνοχώρο. Δημιουργήθηκε hashtag (#) στο Twitter προς τιμή του, όπου πολλοί

χρήστες ανέβαζαν δημοσιεύσεις, βιβλία και άλλα κείμενα σε μορφή pdf και τα διέθεσαν ελεύθερα σε όλο το κοινό. (http://pdftribute.net/)

Επίσης, κάτω απο το hashtag #smarttakes που δημιουργήθηκε απο το THE GUARDIAN, μαζεύτηκαν πολλά σχόλια για την ελευθερία του ίντερνετ.

Οι ANONYMOUS την Κυριακή, χάκαραν την ιστιοσελίδα του MIT και την κατέστησαν offlne προς τιμή του Swartz.

Τελικα την Δευτερα 15/1 το δικαστηριο αποφασισε ότι η υποθεση εναντιον του δεν μπορουσε να προχωρησει νομικα. Ηταν αργα και προφανως βολικα αργα για μερικους.

http://rt.com/usa/news/swartz-suicide-court-drops-charges-997/

Και από ότι φαινεται η αυτοκτονια δεν ηταν τυχαιο γεγονος. Ηδη κυκλοφορει ότι η αυτοκτονια ηταν δευτερη αυτοκτονια «υποπτου» ο οποιος βρισκοταν υπο την «διερευνηση» συγκεκριμενου εισαγγελεα. Η πιεση των αρχων προφανως δεν είναι αμελητεα και οι «εκτελεσεις» μπορουν να παρουν διαφορες μορφες

http://rt.com/usa/news/swartz-prosecutor-suicide-hacker-050/

Κινήματα

Αντιφασιστικό παρτυ ενώ οι άλλοι επιμένουν στην νεκροφιλία

Η απόφαση του ΕΛΑΜ να κατεβεί στις εκλογές το έβγαλε από την χειμέρια νάρκη του και έτσι αποφάσισε να κάνει κάτι θεαματικό. Μια πορεία στην περιοχή της Φανερωμένης θα μπορούσε τυπικά να δικαιολογηθεί με βάση την εκεί εκκλησία, αλλα προφανώς μια τέτοια πορεία είχε και σαν στόχο να προκαλέσει. Ο "χώρος" κινητοποιήθηκε ανάλογα και έγινε έκκληση για αντιφασιστικό πάρτι. Το βράδυ της Τρίτης βρέθηκαν εκεί τελικά οι δυο κινητοποιήσεις. Στο χώρο βρέθηκαν γύρω στα 200 άτομα από όλες τις τάσεις της εξωθεσμικης αριστεράς. Η πορεία του Ελαμ είχε 100-150 άτομα με το συνηθισμένο πακέτο της νεύρωσης: κράνη και ένα στυλ έτοιμο για καυγά.

Η αστυνομία κράτησε μια στάση διαχωρισμού των δυο κινητοποιήσεων, έτσι οι φασίστες μπήκαν στο προαύλιο της εκκλησίας, έκαναν σαν καλοί υποτακτικοί μια τελετή του παρελθόντος και έφυγαν. Η προσπάθεια για θέαμα δεν τους βγήκε όπως δεν τους βγήκε και η φαντασίωση ότι τους φοβάται κανενας. Μάλλον με φουσκωμένα μπαλόνια έμοιαζαν.

Πρωτοβουλία για Αποστρατικοποιημένη Λευκωσία

είμαστε στους δρόμους ξανά για μια αποστρατικοποιημένη Λευκωσία...

για μια Λευκωσία χωρίς συρματοπλέγματα, χωρίς σύνορα,

χωρίς τανκς,

χωρίς όπλα,

για μια Λευκωσία χωρίς εχθρότητα...

σε αυτή τη μοιρασμένη πόλη,

να εμπιστευόμαστε, να μπορούμε να εμπιστευτούμε

να πούμε «στοπ!» στο σωβινισμό

είμαστε στους δρόμους για μια αποστρατικοποιημένη Λευκωσία...

χωρίς πλέον αδιέξοδους δρόμους, εκεί πλέον θα παίζουν τα παιδιά..
χωρίς πλέον οι νεαροί να πρέπει να κρατούν σκοπιές πίσω από αμμόσακκους
μερικές φορές τόσο κοντά ο ένας στον άλλο με ένα δρόμο μόνο να τους χωρίς βλέποντας ο ένας τον άλλο και μαθαίνοντας να μισούν...

για να ξαναζωντανέψουν τα σπίτια και τα καταστήματα
που είναι τραυματισμένα από σφαίρες και είναι μια ανάμνηση του πολέμου
για να γίνει η νεκρή ζώνη που χωρίζει την Κύπρο ένας χώρος που ενώνει...

είμαστε στους δρόμους για μια αποστρατικοποιημένη Λευκωσία:
- συνάντηση στις 2 Φεβρουαρίου στις 13:00 στο τέρμα της Λήδρας - (άνοιγμα Λήδρας - Λοκματζί) με κατεύθυνση την Πλατεία Ελευθερίας
και πορεία προς τα συρματοπλέγματα που χωρίζουν εμάς και την Κύπρο.

αίτημα μας η αποστρατικοποίηση της Λευκωσίας, η αποστρατιωτικοποίηση από όλους τους στρατούς.
ελάτε μαζί μας για γίνει εφικτή μια αποστρατικοποιημένη Λευκωσία και μια επανενωμενη Κύπρο...

Σπόντες

Κύπρια Συνταξιούχα που άκουσε για τα σκάνδαλα των τραπεζών

- **Πάντως για να παραδέχεται ο Φιλελεύθερος ότι η κοινωνία είναι διχασμένη για το μνημόνιο, κάτι τρέχει.** Σύμφωνα με τα στοιχεία της δημοσκόπησής του, 29% είναι ενάντια, 34% υπέρ και 33% ούτε υπέρ ούτε κατά. Και βέβαια, ο Φιλελεύθερος δεν προβάλει πρωτοσέλιδα κάτι, χωρίς σκοπιμότητα. Μιλάμε για την εφημερίδα που πίεζε με πρωτοσέλιδα και σχόλια «επιλεγμένων» αρθρογράφων για εσωτερικό μνημόνιο και λιτότητα για να πληρώσουμε για τις τράπεζες (και μάλιστα χωρίς να συζητηθεί το θέμα), από τον Μάιο του 2012, ενώ στις 27 Ιουνίου είχε τον οργισμένο τίτλο «Άλλα λόγια στο προεδρικό» (με αναφορά για δυσφορία στις Βρυξέλες), γιατί ο Χριστοφιας είχε πει στους πολιτικούς αρχηγούς ότι έλπιζε να βρεθεί τρόπος να αποσυρθεί η αίτηση στο Μηχανισμό στήριξης. Και η πλειοψηφία της αρχισυνταξίας λογόκρινε όσο μπορούσε τα σκάνδαλα των τραπεζών. Ο σκιτσογράφος τους λ.χ. μπορεί να μην κατάλαβε ακόμα ότι θα πληρώνει για τις τράπεζες. Βέβαια, όταν βάζουν ένα ποσό κάτω (σαν διαφήμιση ή άλλη «επιχορήγηση») οι τράπεζες απαιτούν υπακοή – όπως έγραψε και ο Παράσχος. Και έτσι η υπακοή ήταν σαφής. Ήταν η εφημερίδα που προετοίμασε και πίεσε για την κάθοδο και την αποδοχή των όρων της τρόικα. Για να ανησυχεί τώρα, κάτι τρέχει.

- **Όταν κάνετε debate να κρατάτε τουλάχιστον τα προσχήματα.** Με τέτοια προκατάληψη από τους δημοσιογράφους βοηθάτε, ουσιαστικά, το επιχείρημα του Α. Κυπριανού για συσπείρωση της αριστεράς. Εκτός και αν τα ΜΜΕ προσπαθούν να αναδείξουν το Μαλά ως άτομο που ξέρει να χειρίζεται ένα εχθρικό «ακροατήριο». Και η δημοσιογράφος που χάνει ότι εγκυρότητα μπορούσε να της αποδώσει κάποιος (αγνοώντας την ρουσφετολογική

συνθήκη με την οποία πήρε το πόστο της) είναι η κ. Αιμιλία Κενεβεζου. Γενικότερα, αφού δεν μπορούν λόγω δεσμεύσεων (οικογενειακών η άλλων) να είναι τουλάχιστον κάπως ουδέτεροι, θα ήταν ίσως πιο ισορροπημένο να επιλέξει ένα δημοσιογράφο κάθε υποψήφιος. Έτσι και αλλιώς οι 3 τηλεοράσεις είναι σαφώς εχθρικές προς την αριστερά, ενώ και στο ΡΙΚ μονοπωλεί την εκπροσώπηση το ίδιο μπλοκ. Αλλά μερικοί μπορεί και να φοβούνται δύσκολες ερωτήσεις.

- **Φαντάσου να πρέπει να καλύψουν την Ευρώπη όπως οι υπόλοιποι.** Όταν ο επικεφαλής των ευρωπαίων σοσιαλδημοκρατών και πρόεδρος του ευρωκοινοβουλίου εκθειάζει την κυπριακή προεδρία και τις οργανωτικές ικανότητες και την «δημοκρατική πρακτική» του Χριστοφια, τίθενται δυο δύσκολα ερωτήματα: πόσο καιρό θα διαρκεί αυτό το εσωτερικό κύκλωμα αποβλάκωσης όπου τα ΜΜΕ κατασκευάζουν μια εικονική πραγματικότητα για να λογοκρίνουν την εξωτερική (και όχι μόνο) πραγματικότητα; Και το δεύτερο και δύσκολο: Καλά αφού τα αγγλικά του δεν είναι καλά, κατά πως λένε οι αγγλομαθείς από το Κολωνάκι, πως τα κατάφερε και έπεισε τον Σουλτς ότι είναι υπόδειγμα προς μίμηση; Έλα ντε. Να ένα ακόμα συγκριτικό πεδίο με βάση το οποίο η δημοσιογραφία του σήμερα, θα είναι το χιούμορ του αύριο.

- **Υπάρχουν «μυστικά» και πραγματικά μυστικά;** Όταν γίνονται συσκέψεις στο προεδρικό ή στη βουλή, που θεωρούνται «κεκλεισμένων των θυρών» υπάρχει, συνήθως, άμεση αναμετάδοση, αφού οι Περδίκηδες, ανάμεσα στους συμμετέχοντες, εξοφλούν τα χρέη τους στους καναλάρχες. Καλά, γιατί δεν υπάρχουν ανάλογες αναμεταδόσεις από τις συζητήσεις στα εσωτερικά των τραπεζών; Είτε είναι καλό να ξέρει το κοινό, είτε δεν είναι; Ή μήπως οι τραπεζίτες είναι προνομιούχοι ακόμα και σε αυτό;

- **Οι ηγέτες θέλουν πρόβατα και μόνο τα πρόβατα έχουν ανάγκη από ηγέτες.** Το σύνθημα του Ν. Αναστασιάδη «η κρίση θέλει ηγέτη» είναι, ίσως, το πιο αστείο προεκλογικό σλόγκαν μέχρι στιγμής. Αν το υπονοούμενο είναι ότι ο κ. Αναστασιάδης είναι ο ηγέτης που ψάχνουν μερικοί, θα πρέπει, όντως, να έχουν μεγάλη ανάγκη από τσοπάνο**.** Ο κ. Αναστασιάδης, μέχρι στιγμής, κάνει προεκλογική εκστρατεία, διαψεύδοντας ότι έκανε μέχρι τώρα με επανειλημμένα συγγνώμη, ενώ μάλλον προσπαθεί να λανσάρει τον εαυτόν του ως πειθήνιο τοπικό εκπρόσωπο της αμερικανικής πρεσβείας και του

Βερολίνου. Οπότε, το ερώτημα είναι, μάλλον, σε ποιους απευθύνεται η προσφορά «ηγέτη».

- **Άμα το λένε και οι εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος.** Το σαββατοκύριακο, ο Μητσόπουλος μας ανακοίνωσε ότι το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα θεωρεί ότι η κυπριακή περίπτωση είναι ανάλογη της Ιρλανδίας. Λαμπρά, κ. Μητσόπουλε. Και κατά που σας είπαν, μήπως γιατί το ζήτημα ξεκίνησε από τις τράπεζες; Άντε τώρα να εξηγήσεις στον ηγέτη των πρόβατων ότι δεν είναι αναρχική συνομωσία ότι φταίνε οι τράπεζες.

- **Όταν μια εφημερίδα ξεκινά να αποκαλεί τον ηγέτη του ΔΗΣΥ, «Νίκο».** Ένας σχολιαστής στην μπλοκόσφαιρα είχε παρατηρήσει ότι η ολοκληρωτική στροφή του Πολίτη από εφημερίδα που προσπαθούσε να κρατήσει κάποια προσχήματα, σε κομματική προεκλογική εφημερίδα του ΔΗΣΥ χαρακτηρίστηκε από την μετονομασία του Αναστασιάδη σε «Νίκο». Την Κυριακή, ανακάλυψε το κόλπο και ο κυριακάτικος Φιλελεύθερος στον πρωτοσέλιδο τίτλο για τη δημοσκόπηση της εφημερίδας. Έχει και αντίτιμο ή οικειότητα; Θα είναι δύσκολο να φανταστεί κάποιος ένα αντίστοιχο πρωτοσέλιδο για το «Σταύρο» [Μαλά] ή τον «Γιώργο» [Λιλλήκα].

- **Δημοσιογραφία κατά παραγγελία.** Την Κυριακή, ο Πολίτης είχε πρωτοσέλιδη αναφορά στα ιδιοκτησιακά του Λιλλήκα με αναφορά στην εταιρεία Marketway. Χρήσιμη αναφορά, αλλά ο κ. Λιλλήκας κατέθεσε, ήδη, τα περιουσιακά του στοιχεία. Ο Πολίτης, ξαφνικά, ευαισθητοποιήθηκε για το γνωστό και παραβλέπει τα οφθαλμοφανή: το ζήτημα της Makra Investments και τα 50 εκατομμύρια, τα οποία διαχειρίστηκε το δικηγορικό γραφείο του Ν. Αναστασιάδη το 2003-04. Και αν βέβαια, ο κ. Ορφανίδης δεν ήταν κατά παραγγελία προστατευόμενος, δεν θα είχε συνεχόμενα πρωτοσέλιδα ο Πολίτης; Τα δόντια του Α. Παπασάββα ήταν πιο σημαντικά από τις πληροφορίες στους σκληρούς δίσκους του κ. Ορφανίδη;

- **Καλή η αναφορά στις τράπεζες.** Η προσπάθεια του κ. Λιλλήκα να εστιάσει, έστω και επιφανειακά, στο ζήτημα των τραπεζών ήταν καλή κίνηση. Αλλά άμα ξεκινάς με στήριξη του Ν. Παπαδόπουλου (Λαϊκή) και του Αρχιεπίσκοπου (Ελληνική), είναι δύσκολο να προχωρήσεις το επιχείρημα.

- **Μια συμπιεσμένη είδηση-ανακοίνωση, οι επιθυμίες των αρχισυντακτών και ποιος πληρώνει.** Την ημέρα αμέσως μετά το πρώτο debate ο Φιλελεύθερος είχε μια συμπιεσμένη Φώτο και αναφορά στις εισηγήσεις Λιλλήκα για την οικονομία με αναφορά στα δάνεια από τις τράπεζες και το μνημόνιο. Η παρουσία της αναφοράς έμοιαζε έκτακτη – ακόμα και το μέγεθος των γραμμάτων ήταν διαφορετικό. Ήταν διαφήμιση που πέρασε σαν είδηση; Μήπως δεν ικανοποίησε ο εκλεκτός της αρχισυνταξίας στο debate και είπαν να τον σπρώξουν; Διότι μπορεί να έχει προσβάσεις ο ηγέτης του ΔΗΣΥ, αλλά σαφώς η αρχισυνταξία είναι με τον Λιλλήκα. Αλλά, βέβαια, όλα εξαρτώνται από το ποιός πληρώνει. Μέχρι να καταλάβουν όλοι οι αναγνώστες.

- **Οι πόλεμοι των τοίχων:** Μετά την ανακοίνωση της υποψηφιότητας του ΕΛΑΜ, φαίνεται να απλώνεται ένα ρεύμα αντιφασιστικών γκράφιτι στους τοίχους της Λεμεσού. Και αξίζει να αναφερθεί και μια εσωτερική κόντρα στον ακροδεξιό χώρο ανάμεσα στην ΕΔΗΚ και στο ΕΛΑΜ. Σβήνουν τα γκράφιτι ο ένας του αλλού. Συνεχίστε.

- **Για ποιόν κατεβαίνει στις εκλογές το ΕΛΑΜ;** Στην ανακοίνωσή τους ενάντια στην αντιφασιστική εκδήλωση, εστίασαν στο ΑΚΕΛ και στο Λιλλήκα. Ίσως, να άργησε η ανακοίνωση καταδίκης εκ μέρους του επιτελείου του Αναστασιάδη. Αλλά ενδέχεται η διαμάχη να έχει να κάνει και με τις ενδοακροδεξιές διαμάχες.

- **Σιγά-σιγά μαθαίνει ο Φιλελεύθερος να αναλύει αριθμούς.** Σε προηγούμενες δημοσκοπήσεις του Φιλελευθέρου, ο Κ. Βενιζέλος προσπαθούσε με αποσπασματικές αναφορές να βγάλει συμπέρασμα για ποσοστά του ΑΚΕΛ - κατηγορώντας τον Πρόεδρο. Φαίνεται ότι κάποιος του εξήγησε, ότι αν είναι να κάνει σύγκριση δημοσκοπήσεων, πρέπει να συγκρίνει τους αριθμούς, έστω και αν φτιάχνονται λίγο πριν. Έτσι, αυτή την φορά, είχε τα ποσοστά και από προηγούμενα χρόνια που μάλλον δείχνουν ότι το ΑΚΕΛ κινείται σε σχετικά ανάλογα ποσοστά από το 2009. Βέβαια, τα ποσοστά του ΑΚΕΛ τα απέδωσε σε «φθορά εξουσίας», ενώ των υπόλοιπων, πλην ΔΗΣΥ, που είναι σχεδόν στον μισό, τα ονόμασε απλώς «χαμηλά» και την ΕΔΕΚ τη δικαιολόγησε (ακαταχνωτα) ότι έχει πάντα χαμηλά ποσοστά στις δημοσκοπήσεις. Οι άλλοι έχουν πιο ψηλά; Στην ανάλυση της δημοσκόπησης για τον Χριστόφια είχαμε μια επιστροφή στις εμμονές: επειδή φαίνεται τα

θετικά ποσοστά έβγαιναν στο 27% (και αναλόγως του πως ερμηνεύει κάποιος το «λίγο ικανοποιημένος» μπορεί, ωιμέ, να έβγαιναν και πιο ψηλά), ο όποιος αναλυτής αποφάσισε να τα συγκρίνει μόνο με το 2008 και να ασχοληθεί με την εσωτερική κατανομή των ποσοστών των κομμάτων τώρα. Όταν οι εμμονές φτάνουν σε ένα στάδιο γίνονται αποκαλυπτικές. Και οι υστερίες θα μείνουν ως τεκμήρια μιας εποχής που θα προκαλεί και χιούμορ. Ίσως πιο σύντομα από ότι φαντάζονται μερικοί.

- **Ένα επιχορηγημένο βίντεο από όσους φοβούνται την αλήθεια; Όταν προβάλει (επιχορηγεί;) ο ΛΟΓΟΣ ένα φιλμάκι δεν θα έπρεπε η «σκηνοθετείς» να διαθέτει και λίγο χιούμορ όταν μιλά για την ελευθερία έκφρασης κλπ;** Μια κ. Κρικέλη έτυχε να κάνει ένα βίντεο που προβάλει ο Φιλελεύθερος, το Μεγα και ο Λόγος. Η χρηματοδότηση είναι όπως το «τί κάνει νιαου νιαου στα κεραμίδια;». Η σκηνοθέτης, η κ. Κρικέλη, για να προσθέσει και σασπένς, μας είπε ότι «την απείλησαν». Ότι θα της κόψουν την επιχορήγηση; Μα γραφική κυρία, αν ασχολούσασταν πραγματικά με τα γεγονότα, θα ξέρατε ποιοι απειλούσαν το καλοκαίρι του 2011 – μάλλον όσοι σας χρηματοδότησαν η σας προβάλουν. Μπορείτε να δείτε και τις εφημερίδες της τότε εποχής. Μήπως δεν ξέρετε, ούτε εσείς, τί σημαίνει η λέξη «εκκένωση»; Ή μήπως μάθατε, να μας πείτε και εμάς δηλαδή, ποιός «διοικητής» έδωσε οδηγίες στους στρατιώτες να πάνε να σβήσουν τα χόρτα γύρω από τη φωτιά; Και ποιοί «μαστόροι» φώναζαν να πάνε οι πυροσβέστες κοντά στη φωτιά λίγο πριν την έκρηξη. Αλλά με πρώτο πλάνο τον αρχιεπίσκοπο, που δεν «πετά λεφτά στο γάμο του καραγκιόζη», προφανώς, είσαστε μια πειθήνια σκηνοθέτης. Άλλωστε, το γραφικό σχόλιο ότι σας βοήθησαν «υγιείς» - ενώ κάποιοι δεν είναι προφανώς - ανήκει στην ένδοξη σχολή της λογοκρισίας με ιστορία δεκαετιών γύψου, όπως θα ξέρετε από την χώρα σας. Και όταν σας προβάλει ο Λόγος δεν υπάρχει και πολύ περιθώριο για αναζήτηση αλήθειας και αντικειμενικότητας. Ή μήπως ούτε αυτό το ξέρετε; Αλήθεια, ρωτήσατε και τους αρμόδιους της εφημερίδας, που σας προβάλει αν βρήκαν, τελικά, τις δήθεν επιστολές του κ. Ιωαννίδη – ξέρετε εκείνες τις επιστολές στις οποίες «ωρυόταν» - όπως έγραφαν - αλλά κατά τ' άλλα δεν μπορούσε να πάει στην Παλώδια να πάρει τα δείγματα πυρίτιδας για ανάλυση, ούτε να ρωτήσει το φίλο του, το Γεωργιάδη για την λέξη εκκένωση; Αλήθεια, επιτρέπεται η λέξη στο φιλμάκι;

- **Αν αύριο κάνω ένα φιλμ για το youtube και δηλώσω ότι με απείλησαν, θα έχει πρωτοσέλιδο ο Φιλελεύθερος; Ή μόνο με επίσημη επιχορήγηση γίνονται αποδεκτές οι «δηλώσεις» του αέρα;**

- **Πάντως, ο Πολίτης προσπαθεί να ανασκευάσει κάπως εκείνη την εβδομάδα της αθλιότητας του Ιούλη του 2011.** Την Τρίτη 15/1 πρόβαλε την μαρτυρία του Θ. Γκρούτση, ο οποίος προσπάθησε να πείσει τον Ιωαννίδη να κηρύξει εκκένωση. Διότι προφανώς κάποιος διέταζε για να είναι οι στρατιώτες, και οι δίδυμοι που τόσο του εκμεταλλεύτηκαν όσοι συγκαλύπτουν ακόμα την πραγματική αιτία του θανάτου τους, και οι πυροσβέστες εκεί. Ο Φιλελεύθερος την ίδια μέρα ασχολειτο με τις «απειλές» της σκηνοθέτιδας. Άμα μάθεις στην παραπλάνηση. Στην σελίδα 9 υπάρχει η σχετική είδηση με τίτλο: «Στο καθήκον μέχρι την θυσία». Και παρουσιάζει τα τραγικά λάθη που στοίχισαν την ζωή στους υπόλοιπους σαν θυσία: καλά άμα έλεγε ο κ. Ιωαννίδης «Αν χρειαστεί στείλε μας νερό με τα δικά μας πυροσβεστικά» και το αμίμητο «κάνε ανάκληση προσωπικού», οι δημοσιογράφοι στο Φιλελεύθερο νομίζουν ότι τα πυροσβεστικά κινούνται μόνα τους; Ποιός, λοιπόν, διέταξε να πάνε εκεί τα πυροσβεστικά; Ιδού το τεκμήριο της ευθύνης. Και η παραπλάνηση που παρουσιάζει την «ανάκληση» σαν «εκκένωση». Περαστικά.

Αναλύσεις

Το ακόλουθο κείμενο δημοσιεύτηκε τον περασμένο καλοκαίρι, την εποχή που γίνονταν αναφορές για τα εσωτερικά δάνεια σε μέλη του ΔΣ της Τράπεζας Κύπρου. Υπήρχαν εσωτερικά δάνεια 200 εκατομμυρίων σε μια εποχή που η τράπεζα έσπρωχνε την Κυπριακή Δημοκρατία στην Μηχανισμό στήριξης για 500 εκατομμύρια. ανάλογα ποσά είχαν δανειστεί και από την Λαϊκή στο κύκλο των ΔΣ – εκεί είχαν δοθεί δάνεια άνω του 1 δις από το 2009 σε μέλη του ΔΣ και το 2012 η τράπεζα ζήτησε 1.8 δις από το κράτος για ανακεφαλαιοποίηση.

Τα ΜΜΕ πέρασαν αυτό το θέμα στα μαλακά, εκτός από κάποιες αναφορές στον Ηλιάδη σαν είδος «εκτόνωσης» της δυσφορίας του κοινού – και μετά ξεκίνησαν εκστρατεία για να μην συνεχιστεί η συζήτηση για τις τράπεζες γιατί «κινδυνεύει» η οικονομία. Η Λαϊκή και η Τράπεζα Κύπρου προφανώς οι οποίες χρηματοδοτούν τα ΜΜΕ που λογοκρίνουν.

Οπότε το ακόλουθο κείμενο έχει την σημασία του και για τον χρόνο δημοσίευσης του αλλα και για το γενικότερο πλαίσιο. Και φυσικά το θέμα δεν είναι «οι φυλακές» αλλα η Λογοδοσία και η κοινωνική αυτοάμυνα απέναντι σε μηχανισμούς που όχι μόνο χειραγωγούν αλλα και επιβάλουν στην κοινωνία να πληρώνει τις ζημιές κάποιων.

Ημερομηνία: 10.07.2012 | 23:19

«Βάλτε φυλακή και μερικούς τραπεζίτες»

Του Παναγιώτη Τσαγγάρη

Αντιλαμβανόμαστε, ότι καμιά 50αριά πρόσωπα έπαιξαν «κουμάρι» τις τράπεζες και «κρέμασαν» την οικονομία της Κύπρου; Και αυτά τα πρόσωπα με θράσος χιλίων πιθήκων βρίσκονται ακόμη στα ηνία των δύο μεγαλύτερων τραπεζών; Έχουμε συναίσθηση του τι γίνεται; Η αντιπολίτευση οφείλει να παραδεχτεί ότι η κατάσταση με τους τραπεζίτες απαιτεί αμέσως διόρθωση…

Έχουμε πολλά να πούμε. Για τις τράπεζες ή καλύτερα και για τους τραπεζίτες. Η περίοδος των χρυσών κουταλιών έχει παρέλθει. Η περίοδος που κανένας δεν μιλούσε γιατί όλοι ήταν «ενέχυρο» των τραπεζιτών και πάλι έχει παρέλθει.

Η οικονομία της Κύπρου κατρακυλά χωρίς σταματημό. Τον πάτο ακόμη να τον βρούμε. Σε 12 ή 18 μήνες οπότε και υπολογίζεται η ανάκαμψη, δεν γνωρίζουμε πόσοι θα αντέξουν, πόσοι μικρομεσαίοι θα υπάρχουν ακόμη και πόσοι εργαζόμενοι θα δουλεύουν έστω και με το 60% των σημερινών απολαβών τους.

Για την κατάσταση, ή καλύτερα την κατάντια μας, φταίμε όλοι. Μηδενός εξαιρουμένου.

Αλλά αυτό το «φταίμε όλοι» είναι και μια φράση που κρύβει τις ευθύνες. Μια φράση που παραπέμπει λίγο πολύ στο «σιωπάτε να περάσουμε, αφού όλοι φάγαμε. Δεν χρειάζεται να πάει και κανένας φυλακή».

Συνεπώς, ναι όλοι φταίμε, αλλά δεν μπορούμε, δεν νοείται, δεν επιτρέπεται να μείνουν στο απυρόβλητο αυτοί που φέρουν την κύρια ευθύνη για τη σημερινή μας οικονομική κατάντια. Και είμαστε δίκαιοι. Ή τουλάχιστον προσπαθούμε. Εδώ και τρία - τέσσερα χρόνια, κάνουμε λόγο για την τακτοποίηση των οικονομικών μας, των δημοσίων οικονομικών μας. Τη διόρθωση των στρεβλώσεων που παρατηρείται στο δημόσιο τομέα.

Αλλά δεν λέγαμε ούτε και γράφαμε για τις τράπεζες, πλην μερικών εξ' υμών (ή/και ημών). Και αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στην αδιαφάνεια που υπήρχε στον τομέα των τραπεζών. Εμφανίζονταν ως οι κότες με τα χρυσά αυγά. Ως οι αιμοδότες της «πλουσιοπάροχης» οικονομίας μας, ως οι ευεργέτες μας για τις «αππομάρες» μας και τα ακριβά «καμώματα» μας. Κι εμείς φωνάζαμε «ζήτω». Κάποιοι έλεγαν: «Μα τα επιτόκια είναι ψηλά, σχεδόν τοκογλυφία», και τους λέγαμε: «σκάστε, είστε αδαείς. Δεν κατέχετε από οικονομία».

Λοιπόν, κυρίες και κύριοι. Ιδού τα αποτελέσματα. Με ένα τραπεζικό σύστημα πνιγμένο στην αδιαφάνεια και στη θολούρα, κατάφεραν καμιά 50αριά πρόσωπα να παίξουν «κουμάρι» τις τράπεζες και μαζί και την οικονομία του τόπου. Έπαιξαν. Αλλά έχασαν. Και τώρα πρέπει να πληρώσουμε. Και αυτοί οι κύριοι έχουν και το θράσος να παραμένουν στις θέσεις τους, στα Διοικητικά Συμβούλια των Τραπεζών και με αναίδεια χιλίων πιθήκων μας δουλεύουν κι' από πάνω.

Προσέξτε τί γίνεται. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της «Καθημερινής» (διαβάστε εδώ) η Τράπεζα Κύπρου παραχώρησε 282 εκατ. ευρώ σε δάνεια προς μέλη του Δ.Σ. ή συνδεδεμένα πρόσωπα. Και γράφει το ρεπορτάζ «…Σύμφωνα με την Ετήσια Οικονομική Έκθεση του 2011 (σελίδες 145-146) το συνολικό ύψος των δανείων και απαιτήσεων σε μέλη του διοικητικού συμβουλίου και συνδεδεμένα πρόσωπα ανέρχονταν στα τέλη του 2011 σε 282,722 εκατ. ευρώ. Ένας σύμβουλος εμφανίζεται να οφείλει 224,042 εκατ. ευρώ, ενώ 17 οφείλουν 58,680 εκατ. ευρώ. Άλλα βασικά διευθυντικά στελέχη οφείλουν 1,69 εκατ. Ευρώ».

Αντιλαμβάνεστε για τί μεγέθη μιλάμε και ακόμη δεν έγιναν γνωστοί οι όροι και πόσο ευνοϊκοί είναι αυτοί για τη χορήγηση αυτών των δανείων (βεβαιότατα δεν συγκρίνονται με τους όρους που λαμβάνει δάνειο ένας απλός καταθέτης ή πολίτης). Και ένας σύμβουλος χρωστά 224 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ (!). Και αυτοί σε τρέχουν ξωπίσω γιατί ΕΣΥ δεν κατάφερες με το «μπακάλικο» σου να βγάλεις τα προς το ζην και να δώσεις τη δόση σου… (και ξέρετε το αντεπιχείρημα… «μα αυτός είναι

επιχειρηματίας, βγάζει τόσα, προσφέρει τόσα κτλ κτλ», τα γνωστά δηλαδή κόλπα. Ως αν αυτός δικαιούται αλλά ο μικρομεσαίος δεν δικαιούται…).

Η πολιτεία, όχι μόνο οφείλει, αλλά επιβάλλεται να ζητήσει ΑΜΕΣΩΣ την παραίτηση όλων των μελών των Δ.Σ. των δύο μεγαλύτερων τραπεζών και να διατάξει ΑΜΕΣΩΣ έρευνα.

Πάμε όμως και σε κάτι άλλο. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του συναδέλφου Π. Καπαρή στο ΡΙΚ, χθες η Επιτροπή Θεσμών της Βουλής συζήτησε υποθέσεις εις βάρος των τραπεζών με θύματα χιλιάδες καταθέτες και τα οποία συνοψίζονται ως εξής:

- "Τα αξιόγραφα τα οποία αγόρασαν ανυποψίαστοι καταθέτες, με τη διαβεβαίωση ότι δεν περιείχαν κανένα επενδυτικό κίνδυνο. Η υπόσχεση ήταν ότι θα εξασφάλιζαν τόκο 7%. Ωστόσο στη διαδρομή ότι μόνο δεν εξασφάλιζαν τόκο, αλλά υπήρχε και η ρήτρα για μετατροπή τους σε μετοχές, μετατροπή την οποία επιχείρησαν να υλοποιήσουν το τελευταίο διάστημα οι Τράπεζες».

- «Τα επιτόκια, που αγγίζουν το όριο της τοκογλυφίας, τα οποία χρεώνουν οι Τράπεζες στις περιπτώσεις επιχειρηματιών ή ατόμων που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους»

- «Τα ΜΕΜΟ. Δηλαδή οι Τράπεζες δεσμεύουν ολόκληρη την περιουσία ατόμων που συνάπτουν δάνεια και όχι για το ποσό που δανείστηκε ο πελάτης τους».

- «Οι τόκοι υπερημερίας, δηλαδή οι τόκοι για καθυστερήσεις στην αποπληρωμή δανείων, το ύψος των οποίων καθιστά την Κύπρο, τη χώρα με τα υψηλότερα επιτόκια στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Για σήμερα, δεν θα πούμε άλλα. Θα πούμε μόνο το εξής. Ότι ο γνωστός Οικονομολόγος Nouriel Roubini σε συνέντευξη του στο Bloomberg αναφορικά με το σκάνδαλο της τράπεζας Barclay's είπε: «Οι τραπεζίτες είναι άπληστοι, πάντοτε ήταν. Και το κράτος οφείλει να λάβει εκείνα τα μέτρα που θα μειώνουν το ρίσκο στο ελάχιστο που προκύπτει από την απληστία των τραπεζιτών… Κανένας δεν πήγε φυλακή από τότε που άρχισε η οικονομική κρίση. Οι τράπεζες κάνουν πράγματα που είναι παράνομα και στην καλύτερη των περιπτώσεων τους δίδεται ένα πρόστιμο. Αν κάποιοι όμως πήγαιναν φυλακή, τότε αυτό ίσως να ήταν ένα μάθημα για κάποιους. Ή αν κρέμαζαν κάποιον στο δρόμο».

Και καταληκτικά. Οι πολιτικές ηγεσίες πρέπει να συνέλθουν. Η κυβέρνηση να αντιληφθεί ότι πρέπει να προχωρήσει με τολμηρές αποφάσεις αλλά και η αντιπολίτευση να αντιληφθεί ότι η αδιαφάνεια και η απληστία των τραπεζιτών της Κύπρου μας οδήγησαν στο σημείο που βρισκόμαστε. Και σύσσωμη η πολιτική ηγεσία να προχωρήσει και να καθαρίσει το στάβλο του Αυγεία.